ISSN 1830-3668

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 153

Ediția în limba română

Comunicări şi informări

Anul 52

4 iulie 2009

Numărul informării | Cuprins | Pagina

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2009/C 153/01 Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 141, 20.6.2009 1

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 153/02 Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii 2

2009/C 153/03 Camera de recursuri 2

2009/C 153/04 Criterii de repartizare a cauzelor pe camere 2

(continuare în pagina următoare)

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2009/C 153/05 Cauza C-180/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Wien — Austria) — Renate Ilsinger/Martin Dreschers, în calitate de administrator judiciar al Schlank & Schick GmbH [Competența judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența în materia contractelor încheiate de consumatori — Dreptul consumatorului destinatar al unei publicități înșelătoare de a pretinde în justiție plata premiului aparent câștigat — Calificare — Acțiune de natură contractuală prevăzută la articolul 15 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat — Condiții] 3

2009/C 153/06 Cauza C-494/06 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 30 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană, Wam SpA (Recurs — Ajutoare de stat — Stabilirea unei întreprinderi în anumite state terțe — Împrumuturi cu dobândă redusă — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Denaturarea concurenței — Schimburi comerciale cu statele terțe — Decizie a Comisiei — Ilegalitatea ajutorului de stat — Obligație de motivare) 4

2009/C 153/07 Cauza C-497/06 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2009 — CAS Succhi di Frutta SpA/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Răspundere extracontractuală — Procedură de atribuire — Plată în natură — Plata adjudecatarilor cu alte fructe decât cele menționate în anunțul de atribuire — Legătură de cauzalitate) 4

2009/C 153/08 Cauza C-518/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Asigurarea de răspundere civilă auto — Articolele 43 CE și 49 CE — Directiva 92/49/CEE — Legislație națională care impune o obligație de a contracta întreprinderilor de asigurare — Restricție privind libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Protecția socială a victimelor accidentelor rutiere — Proporționalitate — Libertate tarifară a întreprinderilor de asigurare — Principiul controlului de către statul membru de origine) 4

2009/C 153/09 Cauza C-531/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 43 CE și 56 CE — Sănătate publică — Farmacii — Dispoziții care rezervă farmaciștilor dreptul de a administra o farmacie — Justificare — Aprovizionare sigură și de calitate a populației cu medicamente — Independență profesională a farmaciștilor — Întreprinderi de distribuție a produselor farmaceutice — Farmacii comunale) 5

2009/C 153/10 Cauze conexate C-171/07 și C-172/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 mai 2009 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Verwaltungsgericht des Saarlandes — Germania) — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)/Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales (Libertatea de stabilire — Articolul 43 CE — Sănătate publică — Farmacii — Dispoziții care rezervă farmaciștilor dreptul de a administra o farmacie — Justificare — Aprovizionare sigură și de calitate a populației cu medicamente — Independența profesională a farmaciștilor) 5

2009/C 153/11 Cauzele conexate C-393/07 și C-9/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2009 — Republica Italiană/Parlamentul European (Acțiune în anulare — Decizia Parlamentului European din 24 mai 2007 privind verificarea prerogativelor lui Beniamino Donnici — Deputat în Parlamentul European — Verificarea prerogativelor unui membru al Parlamentului European — Numirea unui deputat ca urmare a renunțării altor candidați — Articolele 6 și 12 din Actul din 1976) 6

2009/C 153/12 Cauza C-398/07 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 mai 2009 — Waterford Wedgwood plc/Assembled Investments (Proprietary) Ltd, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Marca figurativă WATERFORD STELLENBOSCH — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare WATERFORD — Respingerea înregistrării de către camera de recurs) 6

2009/C 153/13 Cauza C-420/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 aprilie 2009 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — Meletis Apostolides/David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams [Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Protocolul nr. 10 „Dispoziții referitoare la Cipru" — Suspendarea punerii în aplicare a acquis-ului comunitar în zonele în care guvernul acestui stat membru nu exercită un control efectiv — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Hotărâre pronunțată de o instanță cipriotă cu sediul în zona controlată efectiv de guvernul cipriot și care privește un imobil situat în afara acestei zone — Articolul 22 punctul 1, articolul 34 punctele 1 și 2, articolul 35 alineatul (1) și articolul 38 alineatul (1) din regulamentul menționat] 7

2009/C 153/14 Cauza C-504/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa/Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP) [Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 — Obligații de serviciu public — Acordare de compensări — Sectorul transportului urban de pasageri] 7

2009/C 153/15 Cauza C-516/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/60/CE — Cadru de politică comunitară în domeniul apei — Desemnarea autorităților competente pentru districtele hidrografice) 8

2009/C 153/16 Cauza C-530/07: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Poluare și nocivitate — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolele 3 și 4) 8

RO

(continuare în pagina următoare)

2009/C 153/17 Cauza C-531/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH (Libera circulație a mărfurilor — Reglementare națională privind prețul impus al cărților importate — Măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import — Justificare) 9

2009/C 153/18 Cauza C-538/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italia) — Assitur Srl/Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano (Directiva 92/50/CEE — Articolul 29 primul paragraf — Contracte de achiziții publice de servicii — Reglementare națională care nu permite participarea la aceeași procedură de atribuire a unui contract de achiziții, în calitate de concurenți, a unor societăți între care există un raport de control sau de influență importantă) 9

2009/C 153/19 Cauza C-553/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State –Țările de Jos) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M.E.E. Rijkeboer (Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Protecția vieții private — Ștergerea datelor — Drept de acces la date și la informații referitoare la destinatarii datelor — Termen de exercitare a dreptului de acces) 10

2009/C 153/20 Cauza C-27/08: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — BIOS Naturprodukte GmbH/Saarland [Directiva 2001/83/CE — Articolul 1 punctul 2 litera (b) — Noțiunea „medicament după criteriul funcției" — Concentrația produsului — Condiții normale de utilizare — Risc pentru sănătate — Capacitatea de a restabili, corecta sau modifica funcțiile fiziologice la om] 10

2009/C 153/21 Cauza C-34/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Padova — Italia) — Azienda Agricola Disarò Antonio/Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl [Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Cote de lapte — Prelevare — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 — Obiectivele politicii agricole comune — Principiile nediscriminării și proporționalității — Stabilirea cantității naționale de referință — Criterii — Pertinența criteriului unui stat membru deficitar] 11

2009/C 153/22 Cauza C-75/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2009 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — The Queen, Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government (Directiva 85/337/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Obligația de a pune la dispoziția publicului motivarea unei decizii de a nu evalua un proiect) 11

2009/C 153/23 Cauza C-132/08: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Bíróság — Republica Ungară) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (Libera circulație a mărfurilor — Echipamente hertziene și echipamente terminale de telecomunicații — Recunoașterea reciprocă a conformității acestora — Nerecunoașterea declarației de conformitate eliberate de un producător stabilit în alt stat membru) 12

2009/C 153/24 Cauza C-150/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Țările de Jos) — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën (Nomenclatură combinată — Pozițiile tarifare 2206 și 2208 — Băutură fermentată care conține alcool distilat — Băutură obținută inițial din fructe sau dintr-un produs natural — Adaos de substanțe — Consecințe — Pierderea gustului, a mirosului și a aparenței băuturii inițiale) 13

RO

Numărul informării | Cuprins *(continuare)* | Pagina

2009/C 153/25 Cauza C-161/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely/Belgische Staat (Libera circulație a mărfurilor — Tranzit comunitar — Transporturi efectuate sub acoperirea unui carnet TIR — Infracțiuni sau nereguli — Termen de notificare — Termen pentru a face dovada locului în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula) 13

2009/C 153/26 Cauza C-253/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/22/CE — Apropierea legislațiilor — Legislație socială privind activitățile de transport rutier — Netranspunere în termenul prevăzut) 14

2009/C 153/27 Cauza C-256/08: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau de protecția internațională — Netranspunere în termenul prevăzut) 14

2009/C 153/28 Cauza C-266/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/81/CE — Drept de ședere al resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente — Transpunere incompletă — Necomunicarea măsurilor de transpunere) 15

2009/C 153/29 Cauza C-313/08: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/58/CE — Dreptul societăților — Acte și indicații supuse publicității — Scrisori și note de comandă — Sancțiuni — Netranspunere în termenul stabilit) 15

2009/C 153/30 Cauza C-322/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei („Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/83/CE — Netranspunere în termenul prevăzut") 16

2009/C 153/31 Cauza C-368/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/35/CE — Repararea daunelor aduse mediului — Principiul „poluatorul plătește") 16

2009/C 153/32 Cauza C-390/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Decizia nr. 280/2004/CE — Punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto — Măsuri naționale destinate să limiteze și/sau să reducă emisiile de gaze cu efect de seră — Necomunicarea informațiilor solicitate) 16

2009/C 153/33 Cauza C-443/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză („Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/13/CE — Reducerea emisiilor de compuși organici volatili — Netranspunerea noțiunilor «instalație mică» și «modificare substanțială»") 17

2009/C 153/34 Cauza C-532/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/60/CE — Spălare de bani și finanțare a terorismului — Netranspunere în termenul prevăzut) 17

RO

(continuare în pagina următoare)

Numărul informării	Cuprins *(continuare)*	Pagina
2009/C 153/35	Cauza C-128/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Antoine Boxus, Willy Roua/Région wallonne	18
2009/C 153/36	Cauza C-129/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds/Région wallonne	18
2009/C 153/37	Cauza C-130/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Paul Fastrez, Henriette Fastrez/Région wallonne	19
2009/C 153/38	Cauza C-131/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Philippe Daras/Région wallonne	20
2009/C 153/39	Cauza C-132/09: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	21
2009/C 153/40	Cauza C-133/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 8 aprilie 2009 — Dr. József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	21
2009/C 153/41	Cauza C-134/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 aprilie 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A./Région wallonne	22
2009/C 153/42	Cauza C-135/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 9 aprilie 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A./Région wallonne	23
2009/C 153/43	Cauza C-138/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Ordinario di Palermo (Italia) la 15 aprilie 2009 — Todaro Nunziatina & C. snc/Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale	23
2009/C 153/44	Cauza C-140/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Genova (Italia) la 17 aprilie 2009 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana/Presidenza del Consiglio dei Ministri	24
2009/C 153/45	Cauza C-142/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgia) la 22 aprilie 2009 — Strafzaak/V.W. Lahousse & Lavichy BVBA	25
2009/C 153/46	Cauza C-143/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 23 aprilie 2009 — Pannon GSM Távközlési Rt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke	25
2009/C 153/47	Cauza C-144/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 24 aprilie 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller	26
2009/C 153/48	Cauza C-145/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Germania) la 24 aprilie 2009 — Land Baden-Württemberg/Panagiotis Tsakouridis	26

RO

2009/C 153/49 Cauza C-146/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 aprilie 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG 26

2009/C 153/50 Cauza C-147/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 24 aprilie 2009 — Ronald Seunig/Maria Hölzel 27

2009/C 153/51 Cauza C-150/09 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2009 de Iride SpA și Iride Energia SpA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 11 februarie 2009 în cauza T-25/07, Iride SpA, Iride Energia SpA/Comisia Comunităților Europene 27

2009/C 153/52 Cauza C-154/09: Acțiune introdusă la 4 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză 28

2009/C 153/53 Cauza C-160/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 8 mai 2009 — Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E./Ypourgos Oikonomikon 28

2009/C 153/54 Cauza C-161/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 8 mai 2009 — K. Fragkopoulos kai SIA O.E./Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias 29

2009/C 153/55 Cauza C-162/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 8 mai 2009 — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal 29

2009/C 153/56 Cauza C-169/09: Acțiune introdusă la 13 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă 29

2009/C 153/57 Cauza C-170/09: Acțiune introdusă la 13 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză 30

2009/C 153/58 Cauza C-171/09: Acțiune introdusă la 13 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză 30

2009/C 153/59 Cauza C-175/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (Regatul Unit) la 14 mai 2009 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK Ltd 30

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 153/60 Cauza T-116/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — Wieland-Werke/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața tuburilor industriale din cupru — Decizie privind constatarea unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și repartizarea pieței — Amenzi — Principiul legalității sancțiunilor — Dimensiunea pieței relevante — Efect descurajator — Durata încălcării — Cooperare") 32

RO

(continuare în pagina următoare)

2009/C 153/61 Cauza T-122/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — Outokumpu și Luvata/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața tuburilor industriale din cupru — Decizie privind constatarea unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și repartizarea pieței — Amenzi — Dimensiunea pieței relevante — Circumstanțe agravante — Încălcări repetate") 32

2009/C 153/62 Cauza T-127/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — KME Germany și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața tuburilor industriale din cupru — Decizie privind constatarea unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și repartizarea pieței — Amenzi — Impact concret asupra pieței — Dimensiunea pieței relevante — Durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare") 33

2009/C 153/63 Cauza T-151/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — NVV și alții/Comisia („Concurență — Concentrări — Piețe de cumpărare a porcilor și a scroafelor vii destinate sacrificării — Decizie prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața comună — Definiția pieței geografice relevante — Obligația de diligență — Obligația de motivare") 33

2009/C 153/64 Cauza T-414/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — NHL Enterprises/OAPI — Glory & Pompea (LA KINGS) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LA KINGS — Marcă națională figurativă anterioară KING — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"] 34

2009/C 153/65 Cauza T-165/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2009 — Fiorucci/OAPI — Edwin (ELIO FIORUCCI) [„Marcă comunitară — Procedură de nulitate și de decădere — Marcă comunitară verbală ELIO FIORUCCI — Înregistrarea ca marcă a unui nume de persoană notoriu — Articolul 52 alineatul (2) litera (a) și articolul 50 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"] 34

2009/C 153/66 Cauzele conexate T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 și T-178/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 mai 2009 — Euro-Information/OAPI (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE și CYBERHOME) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcilor comunitare verbale CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE și CYBERHOME — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94"] 35

2009/C 153/67 Cauza T-277/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — Omnicare/OAPI — Astellas Pharma (OMNICARE) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale OMNICARE — Marcă națională figurativă anterioară OMNICARE — Respingerea unei cereri de restitutio in integrum") 35

2009/C 153/68 Cauza T-89/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 mai 2009 — VIP Car Solutions/Parlamentul European („Achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Transportul membrilor Parlamentului European cu autoturisme și microbuze cu șofer pe durata sesiunilor de la Strasbourg — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare — Refuzul comunicării prețurilor oferite de ofertantul reținut — Acțiune în despăgubiri") 36

2009/C 153/69 Cauza T-185/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — Klein Trademark Trust/OAPI — Zafra Marroquineros (CK CREACIONES KENNYA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CK CREACIONES KENNYA — Marca comunitară figurativă anterioară CK Calvin Klein și mărcile naționale figurative anterioare CK — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"] 36

2009/C 153/70 Cauzele conexate T-405/07 și T-406/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 mai 2009 — (CFCMCEE)/OAPI (P@YWEB CARD și PAYWEB CARD) [„Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor verbale comunitare P@YWEB/email CARD și PAYWEB CARD — Motiv absolut de refuz — Lipsa parțială a caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"] 37

2009/C 153/71 Cauza T-410/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 mail 2009 — Jurado Hermanos/OAPI (JURADO) („Marcă comunitară — Marca comunitară verbală JURADO — Lipsa cererii de reînnoire din partea titularului mărcii — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de restitutio in integrum formulată de licențiatul exclusiv") 37

2009/C 153/72 Cauza T-136/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 mai 2009 — Aurelia Finance/OAPI (AURELIA) („Marcă comunitară — Marca verbală comunitară AURELIA — Neachitarea taxei de reînnoire — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de restitutio in integrum") 38

2009/C 153/73 Cauza T-183/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 mai 2009 — Schuhpark Fascies/OAPI — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK) [„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative și verbale jello SCHUHPARK — Marca națională verbală anterioară Schuhpark — Motiv relativ de refuz — Dovada utilizării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"] 38

2009/C 153/74 Cauza T-58/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — HALTE/Comisia („Ajutoare de stat — Plângere — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Luare de poziție a Comisiei prin care se pune capăt abținerii de a acționa — Nepronunțare asupra fondului") 38

2009/C 153/75 Cauza T-282/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 28 aprilie 2009 — Tailor/OAPI (Reprezentarea unui buzunar stâng) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative reprezentând un buzunar stâng — Motiv absolut de refuz — Lipsa de caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acțiune vădit nefondată"] 39

2009/C 153/76 Cauza T-283/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 28 aprilie 2009 — Tailor/OAPI (Reprezentarea unui buzunar drept) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând un buzunar drept — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acțiune vădit nefondată"] 39

2009/C 153/77 Cauza T-45/09: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2009 — Al Barakaat International Foundation/ Comisia 39

2009/C 153/78 Cauza T-130/09: Acțiune introdusă la 2 aprilie 2009 — Eliza/OAPI — Went Computing Consultancy Group (eliza) 40

RO

(continuare în pagina următoare)

2009/C 153/79 Cauza T-138/09: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Muñoz Arraiza/OAPI — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA) 40

2009/C 153/80 Recurs introdus la 8 aprilie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 29 ianuarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-98/07, Petrilli/Comisia (cauza T-143/09 P) 41

2009/C 153/81 Cauza T-147/09: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2009 — Trelleborg Industrie/Comisia 41

2009/C 153/82 Cauza T-152/09: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2009 — Rintisch/OAPI — Valfeuri Pâtes Alimentaires (PROTIACTIVE) 42

2009/C 153/83 Cauza T-155/09: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2009 — Maxcom/OAPI — Maxdata Computer (maxcom) 42

2009/C 153/84 Cauza T-156/09: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2009 — Four Ace International/OAPI (skiken) 43

2009/C 153/85 Cauza T-158/09: Acțiune introdusă la 14 aprilie 2009 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene 43

2009/C 153/86 Cauza T-159/09: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda/Comisia Comunităților Europene 44

2009/C 153/87 Cauza T-161/09: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2009 — Ilink Kommunikationssysteme/OAPI (ilink) 44

2009/C 153/88 Cauza T-164/09: Acțiune introdusă la 3 aprilie 2009 — Kitou/ Autoritatea europeană pentru protecția datelor 44

2009/C 153/89 Cauza T-170/09: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2009 — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener și Shanghai Prime Machinery/Consiliul 45

2009/C 153/90 Cauza T-172/09: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2009 — Gem-Year și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/ Consiliul 46

2009/C 153/91 Cauza T-174/09: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Complejo Agrícola/Comisia 48

2009/C 153/92 Cauza T-176/09: Acțiune introdusă la 6 mai 2009 — Government of Gibraltar/Comisia 48

2009/C 153/93 Cauza T-183/09: Acțiune introdusă la 11 mai 2009 — Spa Monopole/OAPI — Club de Golf Peralada (WINE SPA) 49

2009/C 153/94 Cauzele conexate T-142/94 și T-143/94: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — Roche/Consiliul și Comisia 50

2009/C 153/95 Cauza T-170/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 8 mai 2009 — Opus Arte UK/OHMI — ARTE (OPUS ARTE) 50

RO

(continuare pe coperta a treia)

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

(2009/C 153/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 141, 20.6.2009

Publicații anterioare

JO C 129, 6.6.2009

JO C 113, 16.5.2009

JO C 102, 1.5.2009

JO C 90, 18.4.2009

JO C 82, 4.4.2009

JO C 69, 21.3.2009

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii

(2009/C 153/02)

La 16 iunie 2009, Tribunalul de Primă Instanță a decis, în conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, să îl desemneze pe domnul judecător Papasavvas pentru a-l înlocui pe președintele Tribunalului, în caz de împiedicare sau de absență a acestuia, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2009 și 30 iunie 2010.

Camera de recursuri

(2009/C 153/03)

La 16 iunie 2009, Tribunalul de Primă Instanță a decis că, pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2009 și 31 august 2010, camera de recurs va fi compusă din președintele Tribunalului și, potrivit unui sistem de rotație, din doi președinți de cameră.

Judecătorii care, împreună cu președintele camerei de recurs, vor compune completul extins de cinci judecători vor fi cei trei judecători ai completului sesizat inițial și, potrivit unui sistem de rotație, doi președinți de cameră.

Criterii de repartizare a cauzelor pe camere

(2009/C 153/04)

La 16 iunie 2009, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul de procedură, Tribunalul de Primă Instanță a stabilit criteriile de repartizare a cauzelor pe camere pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2009 și 31 august 2010, după cum urmează:

1. Recursurile declarate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice se atribuie camerei de recurs imediat după depunerea cererii, fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.

2. Celelalte cauze, în afara celor menționate la punctul 1, se atribuie camerelor compuse din trei judecători imediat după depunerea cererii introductive și fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.

   Cauzele menționate la prezentul punct se repartizează pe camere în conformitate cu trei sisteme de rotație distincte stabilite în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă:

   — pentru cauzele care privesc punerea în aplicare a regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor, a regulilor privind ajutoarele de stat și a regulilor privind măsurile de protecție comercială;

   — pentru cauzele care privesc drepturile de proprietate intelectuală prevăzute la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;

   — pentru toate celelalte cauze.

   În cadrul acestor sisteme de rotație, cele două camere de trei judecători compuse din patru judecători vor fi luate în considerare de două ori la fiecare a treia rotație.

   Președintele Tribunalului va putea deroga de la aceste sisteme de rotație pentru a ține seama de conexitatea anumitor cauze sau pentru a asigura repartizarea echilibrată a volumului de muncă.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Wien — Austria) — Renate Ilsinger/Martin Dreschers, în calitate de administrator judiciar al Schlank & Schick GmbH

(Cauza C-180/06) ([1])

[Competența judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența în materia contractelor încheiate de consumatori — Dreptul consumatorului destinatar al unei publicități înșelătoare de a pretinde în justiție plata premiului aparent câștigat — Calificare — Acțiune de natură contractuală prevăzută la articolul 15 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat — Condiții]

(2009/C 153/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Renate Ilsinger

Pârât: Martin Dreschers, în calitate de administrator judiciar al Schlank & Schick GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Wien — Interpretarea articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Legislație națională în materia protecției consumatorilor care prevede un drept la atribuirea premiului pretins câștigat de destinatarul unei publicități înșelătoare

Dispozitivul

Într-o situație precum cea în cauză în acțiunea principală, în care un consumator urmărește, în temeiul legislației statului membru pe teritoriul căruia își are domiciliul și în fața instanței de la locul în care este situat acesta, obligarea unei societăți de vânzare prin corespondență stabilite într-un alt stat membru la remiterea unui premiu aparent câștigat de acesta și

— *atunci când această societate, în scopul de a incita respectivul consumator să încheie un contract, a adresat acestuia, desemnându-l nominal, o corespondență de natură să îi dea impresia că îi va fi atribuit un premiu în măsura în care ar pretinde plata respectivului premiu prin transmiterea „certificatului de solicitare a câștigului" anexat la corespondența respectivă,*

— *fără însă ca atribuirea acestui premiu să depindă de o comandă de produse oferite spre vânzare de societatea în cauză sau de o comandă de probă,*

normele de competență prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în modul următor:

— *o astfel de acțiune în justiție introdusă de consumator intră sub incidența articolului 15 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat cu condiția ca vânzătorul profesionist să se fi angajat din punct de vedere juridic să plătească acest premiu consumatorului;*

— *atunci când această condiție nu este îndeplinită, o astfel de acțiune nu intră sub incidența aceleiași dispoziții din Regulamentul nr. 44/2001 decât în ipoteza în care consumatorul a transmis în mod efectiv o comandă acestui vânzător profesionist.*

([1]) JO C 165, 15.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 30 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană, Wam SpA

(Cauza C-494/06 P) ([1])

(Recurs — Ajutoare de stat — Stabilirea unei întreprinderi în anumite state terțe — Împrumuturi cu dobândă redusă — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Denaturarea concurenței — Schimburi comerciale cu statele terțe — Decizie a Comisiei — Ilegalitatea ajutorului de stat — Obligație de motivare)

(2009/C 153/06)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Righini, agenți)

Celelalte părți în proces: Republica Italiană (reprezentanți: I.M. Braguglia, agent și P. Gentili, avvocato dello Stato), Wam SpA (reprezentant: E. Giliani, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 6 septembrie 2006, Italia și Wam/Comisia (cauzele conexate T-304/04 și T-316/04) prin care Tribunalul a anulat Decizia 2006/177/CE a Comisiei din 19 mai 2004 privind ajutorul de stat C 4/2003 (ex NN 102/2002) pusă în aplicare de către Italia în favoarea Wam Spa (JO 2006, L 63, p. 11).

Dispozitivul

1) *Respinge recursul.*

2) *Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.*

([1]) JO C 20, 27.1.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2009 — CAS Succhi di Frutta SpA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-497/06 P) ([1])

(Recurs — Răspundere extracontractuală — Procedură de atribuire — Plată în natură — Plata adjudecatarilor cu alte fructe decât cele menționate în anunțul de atribuire — Legătură de cauzalitate)

(2009/C 153/07)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: CAS Succhi di Frutta SpA (reprezentanți: F. Sciaudone, R. Sciaudone și D. Fioretti, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Cattabriga, agent, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 13 septembrie 2006, CAS Succhi di Frutta SpA/Comisia (T-226/01), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect o cerere de reparare a prejudiciului pretins cauzat prin Deciziile Comisiei C(96)1916 din 22 iulie 1996 și C(96)2208 din 6 septembrie 1996 adoptate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 228/96 al Comisiei din 7 februarie 1996, privind aprovizionarea cu sucuri de fructe și marmelade destinate populației din Armenia și din Azerbaijan. (JO L 30, p 18).

Dispozitivul

1) *Respinge recursul.*

2) *Obligă CAS Succhi di Frutta SpA la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-518/06) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Asigurarea de răspundere civilă auto — Articolele 43 CE și 49 CE — Directiva 92/49/CEE — Legislație națională care impune o obligație de a contracta întreprinderilor de asigurare — Restricție privind libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Protecția socială a victimelor accidentelor rutiere — Proporționalitate — Libertate tarifară a întreprinderilor de asigurare — Principiul controlului de către statul membru de origine)

(2009/C 153/08)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și N. Yerell, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentant: M. Fiorilli, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republlica Finlanda (reprezentant: J. Himmanen, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 49 CE- Încălcarea articolelor 6, 9, 29 și 39 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (A treia

directivă privind asigurarea generală) (JO L 228, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 53) — Calculul primelor de asigurare — Obligații impuse asigurătorilor cu sediul într-un alt stat membru

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Comisia Comunităților Europene, Republica Italiană și Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 42, 24.2.2007

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-531/06) (1)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 43 CE și 56 CE — Sănătate publică — Farmacii — Dispoziții care rezervă farmaciștilor dreptul de a administra o farmacie — Justificare — Aprovizionare sigură și de calitate a populației cu medicamente — Independență profesională a farmaciștilor — Întreprinderi de distribuție a produselor farmaceutice — Farmacii comunale)

(2009/C 153/09)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și H. Krämer, agenți, G. Giacomini și E. Boglione, avocați)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent), Regatul Spaniei (reprezentanți: J. Rodríguez Cárcamo și F. Díez Moreno, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Messmer, agenți), Republica Letonia (reprezentanți: E. Balode-Buraka și L. Ostrovska, agenți), Republica Austria (reprezentanți: C. Pesendorfer și T. Kröll, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 56 CE — Regimul proprietății farmaciilor

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Comisia Comunităților Europene, Republica Italiană, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Letonia și Republica Austria suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 mai 2009 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Verwaltungsgericht des Saarlandes — Germania) — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)/Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

(Cauze conexate C-171/07 și C-172/07) (1)

(Libertatea de stabilire — Articolul 43 CE — Sănătate publică — Farmacii — Dispoziții care rezervă farmaciștilor dreptul de a administra o farmacie — Justificare — Aprovizionare sigură și de calitate a populației cu medicamente — Independența profesională a farmaciștilor)

(2009/C 153/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)

Pârâți: Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Cu participarea: DocMorris NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht des Saarlandes — Interpretarea articolelor 10 CE, 43 CE și 48 CE — Autorizație de administrare a farmaciilor acordată, potrivit legislației naționale, exclusiv farmacistului care administrează personal farmacia — Autorizație acordată de autoritățile naționale unei persoane juridice în considerarea efectului direct al dreptului comunitar — Condiții pentru neaplicarea dreptului național

Dispozitivul

Articolele 43 CE și 48 CE nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care împiedică persoane care nu au calitatea de farmaciști să dețină și să administreze farmacii.

(1) JO C 140, 23.6.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2009 — Republica Italiană/Parlamentul European

(Cauzele conexate C-393/07 și C-9/08) [1]

(Acțiune în anulare — Decizia Parlamentului European din 24 mai 2007 privind verificarea prerogativelor lui Beniamino Donnici — Deputat în Parlamentul European — Verificarea prerogativelor unui membru al Parlamentului European — Numirea unui deputat ca urmare a renunțării altor candidați — Articolele 6 și 12 din Actul din 1976)

(2009/C 153/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Braguglia, R. Adam, agenți, P. Gentili, avvocato dello Stato) (C-393/07)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Letonia

Reclamant: Beniamino Donnici, (reprezentanți: M. Sanino, G. M. Roberti, I. Perego și P. Salvatore, avocați) (C-9/08)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Republica Italiană

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: H. Krück, N. Lorenz, L. Visaggio, agenți, E. Cannizzaro, profesor)

Intervenient în susținerea pârâtului: Achille Occhetto (reprezentanți: P. De Caterini și F. Paola, avocați)

Obiectul

Anularea Deciziei P6_TA-PROV(2007)0209 a Parlamentului European din 24 mai 2007 privind verificarea prerogativelor lui Beniamino Donnici [2007/2121(REG)], notificată la 28 mai 2007 — Deputat în Parlamentul European — Verificarea prerogativelor — Numirea unui deputat ca urmare a renunțării altor candidați

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia 2007/2121 (REG) a Parlamentului European din 24 mai 2007 privind verificarea prerogativelor lui Beniamino Donnici.*

2) *Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de domnul Donnici, precum și a celor efectuate de Republica Italiană în calitate de reclamantă.*

3) *Republica Italiană, în calitate de intervenientă, Republica Letonia și domnul Occhetto suportă propriile cheltuieli de judecată.*

[1] JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 mai 2009 — Waterford Wedgwood plc/ Assembled Investments (Proprietary) Ltd, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-398/07 P) [1]

(Recurs — Marcă comunitară — Marca figurativă WATERFORD STELLENBOSCH — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare WATERFORD — Respingerea înregistrării de către camera de recurs)

(2009/C 153/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Waterford Wedgwood plc (reprezentant: J. Pagenberg, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Assembled Investments (Proprietary) Ltd (reprezentanți: P. Hagman și J. Palm, asianajajat), Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 12 iunie 2007, Assembled Investments (Proprietary)/OAPI și Waterford Wedgwood (T-105/05) prin care Tribunalul a anulat Decizia R 240/2004-1 a Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 decembrie 2004 de anulare a deciziei diviziei de opoziție prin care se respinge opoziția formulată de titularul mărcii verbale comunitare „WATERFORD” pentru produse din clasele 3, 8, 11, 21, 24 și 34

Dispozitivul

1) *Respinge recursul.*

2) *Obligă Waterford Wedgwood plc la plata cheltuielilor de judecată.*

[1] JO C 283, 24.11.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 aprilie 2009 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — Meletis Apostolides/David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

(Cauza C-420/07) ([1])

[Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Protocolul nr. 10 „Dispoziții referitoare la Cipru" — Suspendarea punerii în aplicare a acquis-ului comunitar în zonele în care guvernul acestui stat membru nu exercită un control efectiv — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Hotărâre pronunțată de o instanță cipriotă cu sediul în zona controlată efectiv de guvernul cipriot și care privește un imobil situat în afara acestei zone — Articolul 22 punctul 1, articolul 34 punctele 1 și 2, articolul 35 alineatul (1) și articolul 38 alineatul (1) din regulamentul menționat]

(2009/C 153/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Meletis Apostolides

Pârâți: David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal (Civil Division) — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) din Protocolul nr. 10 la actul de aderare a Ciprului, precum și a articolului 22, a articolului 34 alineatele (1) și (2) și a articolului 35 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Suspendarea aplicării acquis-ului comunitar în zonele în care guvernul nu exercită un control efectiv — Recunoașterea și executarea de către o instanță a unui alt stat membru a unei hotărâri pronunțate de o instanță cipriotă cu sediul în zona controlată efectiv și care privește un teren situat în afara acestei zone

Dispozitivul

1) *Suspendarea punerii în aplicare a acquis-ului comunitar în zonele din Republica Cipru în care guvernul acestui stat membru nu exercită un control efectiv, prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Protocolul nr. 10 „Dispoziții referitoare la Cipru" la Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, nu se opune aplicării Regulamentului nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială în privința unei hotărâri pronunțate de o instanță cipriotă cu sediul în zona insulei controlată efectiv de guvernul cipriot, însă care privește un imobil situat în zonele menționate.*

2) *Articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 nu autorizează o instanță dintr-un stat membru să refuze să recunoască sau să execute o hotărâre pronunțată de instanțele dintr-un alt stat membru cu privire la un imobil situat într-o zonă a acestui din urmă stat în care guvernul acestuia nu exercită un control efectiv.*

3) *Faptul că o hotărâre pronunțată de instanțele dintr-un stat membru cu privire la un imobil situat într-o zonă a acestui stat membru în care guvernul acestuia nu exercită un control efectiv nu poate fi executată, în practică, în locul în care se află imobilul nu constituie un motiv de refuz al recunoașterii sau al executării în temeiul articolului 34 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 și nici nu implică lipsa caracterului executoriu al unei asemenea hotărâri în sensul articolului 38 alineatul (1) din regulamentul respectiv.*

4) *Recunoașterea sau executarea unei hotărâri pronunțate în lipsă nu poate fi refuzată în temeiul articolului 34 punctul 2 din Regulamentul nr. 44/2001 în cazul în care pârâtul a avut posibilitatea să introducă o acțiune împotriva hotărârii pronunțate în lipsă, iar această acțiune i-a permis să susțină că actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent nu i-a fost comunicat sau notificat în timp util și într-o manieră care să îi permită să își pregătească apărarea.*

([1]) JO C 297, 8.12.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa/Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

(Cauza C-504/07) ([1])

[Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 — Obligații de serviciu public — Acordare de compensări — Sectorul transportului urban de pasageri]

(2009/C 153/14)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa

Pârâți: Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal Administrativo — Interpretarea articolelor 73 CE, 76 CE, 87 CE și 88 CE și a Regulamentului nr. 1191/69 (CEE) al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 156, p. 1, Ediție specială 7/vol. 1, p. 25) — Serviciu public municipal de transport de călători — Existența sau inexistența unei obligații de compensare — Ajutoare destinate să compenseze deficitele de exploatare ale acestor întreprinderi

Dispozitivul

1) *Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 1893/91 al Consiliului din 20 iunie 1991, trebuie interpretat în sensul că autorizează statele membre să impună obligații de serviciu public unei întreprinderi publice însărcinate să asigure transportul public de călători într o localitate și că prevede, pentru sarcinile care rezultă din astfel de obligații, acordarea unei compensații stabilite conform dispozițiilor regulamentului menționat.*

2) *Regulamentul nr. 1191/69, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1893/91, se opune acordării de despăgubiri compensatorii, precum cele în cauză în acțiunea principală, atunci când nu se poate stabili valoarea costurilor imputabile activității întreprinderilor respective desfășurate pentru executarea obligațiilor lor de serviciu public.*

3) *În cazul în care o instanță națională constată incompatibilitatea anumitor măsuri de ajutor cu Regulamentul nr. 1191/69, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1893/91, este de competența acesteia să stabilească toate consecințele, conform dreptului național, în ceea ce privește validitatea actelor de punere în aplicare a despăgubirilor menționate.*

([1]) JO C 22, 26.1.2008

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-516/07) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/60/CE — Cadru de politică comunitară în domeniul apei — Desemnarea autorităților competente pentru districtele hidrografice)

(2009/C 153/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: S. Pardo Quintillán, agent)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conform articolului 3 alineatele (2), (7) și (8) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193)

Dispozitivul

1) *Prin nedesemnarea autorităților competente pentru aplicarea normelor Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei în ceea ce privește Comunitățile Autonome ale Galiției, Țării Bascilor, Andaluziei, Insulelor Baleare și Insulelor Canare, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatele (2), (7) și (8) din directiva menționată.*

2) *Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-530/07) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Poluare și nocivitate — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolele 3 și 4)

(2009/C 153/16)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și G. Braga da Cruz, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și M. J. Lois, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolelor 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 35, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43)

Dispozitivul

1) *Prin neechiparea cu sisteme de colectare, conform articolului 3 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, a aglomerărilor Bacia do Rio Uima (Fiães S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Ponta Delgada, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, precum și Santa Cita și prin neasigurarea faptului că apele urbane reziduale provenite din aglomerările Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães S. Jorge), Carvoeiro, Costa de Aveiro, Costa Oeste, Covilhã, Lisabona, Matosinhos, Milfontes, Nazaré/Famalicão, Ponta Delgada, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Franca de Xira și Vila Real de Santo António fac obiectul unei tratări secundare sau echivalente, conform articolului 4 din aceeași directivă, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 3 și 4 din directiva menționată.*

2) *Respinge celelalte capete de cerere.*

3) *Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(Cauza C-531/07) ([1])

(Libera circulație a mărfurilor — Reglementare națională privind prețul impus al cărților importate — Măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import — Justificare)

(2009/C 153/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Pârâtă: LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof (Austria) — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) și a articolelor 10, 28, 30, 81 și 151 din Tratatul CE — Legislație națională care obligă importatorii de cărți în limba germană să stabilească un preț de vânzare cu amănuntul care nu poate fi inferior celui stabilit pentru țara de origine

Dispozitivul

1) *O reglementare națională care interzice importatorilor de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor în statul de editare constituie o „măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import" în sensul articolului 28 CE.*

2) *O reglementare națională care interzice importatorilor de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor în statul de editare nu poate fi justificată nici în temeiul articolelor 30 CE și 151 CE, nici prin cerințe imperative de interes general.*

([1]) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italia) — Assitur Srl/Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Cauza C-538/07) ([1])

(Directiva 92/50/CEE — Articolul 29 primul paragraf — Contracte de achiziții publice de servicii — Reglementare națională care nu permite participarea la aceeași procedură de atribuire a unui contract de achiziții, în calitate de concurenți, a unor societăți între care există un raport de control sau de influență importantă)

(2009/C 153/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Assitur Srl

Pârâte: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Cu participarea: SDA Express Courier SpA, Poste Italiane SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Interpretarea articolului 29 din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50) — Reglementare națională care exclude participarea individuală a întreprinderilor afiliate

sau controlate la procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice de bunuri și de prestare de servicii

Dispozitivul

1) *Articolul 29 primul paragraf din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii trebuie interpretat în sensul că nu se opune posibilității ca un stat membru să prevadă, în afară de cauzele de excludere cuprinse în această dispoziție, alte cauze de excludere destinate să asigure respectarea principiilor egalității de tratament și transparenței, cu condiția ca astfel de măsuri să nu depășească ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.*

2) *Dreptul comunitar se opune unei dispoziții naționale care, urmărind totodată obiectivele legitime ale egalității de tratament a ofertanților și transparenței în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice, stabilește o interdicție absolută, pentru întreprinderi între care există raporturi de control sau de afiliere, de a participa simultan și în calitate de concurenți la aceeași cerere de ofertă, fără a le lăsa posibilitatea de a demonstra că raportul respectiv nu a influențat comportamentul fiecărei întreprinderi în cadrul acestei cereri de ofertă.*

([1]) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State –Țările de Jos) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M.E.E. Rijkeboer

(Cauza C-553/07) ([1])

(Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Protecția vieții private — Ștergerea datelor — Drept de acces la date și la informații referitoare la destinatarii datelor — Termen de exercitare a dreptului de acces)

(2009/C 153/19)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Pârât: M.E.E. Rijkeboer

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Raad van State (Țările de Jos) –Interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (e) și a articolului 12 litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială 13/vol. 17, p. 10) — Legislație națională care limitează dreptul de acces la datele prelucrate în anul precedent cererii de acces — Principiul proporționalității

Dispozitivul

1) *Articolul 12 litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date impune statelor membre obligația de a stabili un drept de acces la informațiile referitoare la destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor, precum și la conținutul informațiilor comunicate nu numai pentru prezent, ci și pentru trecut. Statele membre au sarcina de a stabili un termen de stocare a acestor informații, precum și un acces corelativ la acestea care să constituie un echilibru just între, pe de o parte, interesul persoanei vizate în privința protecției vieții sale private, în special prin intermediul căilor de intervenție și de atac prevăzute de Directiva 95/46, și, pe de altă parte, sarcina pe care obligația de stocare a acestor informații o reprezintă pentru operator.*

2) *O reglementare care limitează stocarea informațiilor referitoare la destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor și la conținutul datelor transmise la o perioadă de un an și care limitează în mod corelativ accesul la aceste informații, în timp ce datele de bază sunt stocate mult mai mult timp, nu poate constitui un just echilibru între interesele și obligațiile în cauză, cu excepția situației în care se demonstrează că o stocare mai lungă a acestor informații ar constitui o sarcină excesivă pentru operator. Instanța națională are sarcina de a efectua verificările necesare în acest sens.*

([1]) JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — BIOS Naturprodukte GmbH/Saarland

(Cauza C-27/08) ([1])

[Directiva 2001/83/CE — Articolul 1 punctul 2 litera (b) — Noțiunea „medicament după criteriul funcției” — Concentrația produsului — Condiții normale de utilizare — Risc pentru sănătate — Capacitatea de a restabili, corecta sau modifica funcțiile fiziologice la om]

(2009/C 153/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: BIOS Naturprodukte GmbH

Pârât: Saarland

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116) — Noțiunea de medicament — Produs ce conține o substanță care are un efect terapeutic într-o doză ridicată și care poate fi în același timp nocivă pentru sănătate într-o doză mai scăzută, precum doza recomandată de către producător — Extras de boswellia

Dispozitivul

Articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, trebuie interpretat în sensul că un produs în compoziția căruia intră o substanță care are un efect fiziologic atunci când este utilizată într-o anumită doză nu este un medicament după criteriul funcției în cazul în care, având în vedere cantitatea de substanțe active conținute de acesta și în condiții normale de utilizare, produsul respectiv constituie un risc pentru sănătate, fără ca totuși să poată restabili, corecta sau modifica funcții fiziologice la om.

([1]) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Padova — Italia) — Azienda Agricola Disarò Antonio/Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

(Cauza C-34/08) ([1])

[Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Cote de lapte — Prelevare — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 — Obiectivele politicii agricole comune — Principiile nediscriminării și proporționalității — Stabilirea cantității naționale de referință — Criterii — Pertinența criteriului unui stat membru deficitar]

(2009/C 153/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Padova

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Azienda Agricola Disarò Antonio

Pârâtă: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale ordinario di Padova — Interpretarea și validitatea Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 270, p. 123, Ediție specială, 03/vol. 50, p. 22) — Regulament care nu ține cont de actualizarea periodică, pentru fiecare țară, a cantităților de referință scutite de prelevare și care aplică prelevarea suplimentară în mod identic producătorilor excedentari și producătorilor deficitari — Incompatibilitate cu articolele 5 CE, 32 CE, 33 CE și 34 CE

Dispozitivul

1) *Faptul că Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate nu ia în considerare, în cadrul stabilirii cantității naționale de referință, caracterul deficitar al statului membru în cauză nu poate afecta conformitatea acestui regulament cu obiectivele prevăzute în special la articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b) CE.*

2) *Examinarea Regulamentului nr. 1788/2003 în raport cu principiul nediscriminării nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea acestui regulament.*

3) *Examinarea Regulamentului nr. 1788/2003 în raport cu principiul proporționalității nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea acestui regulament.*

([1]) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2009 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — The Queen, Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government

(Cauza C-75/08) ([1])

(Directiva 85/337/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Obligația de a pune la dispoziția publicului motivarea unei decizii de a nu evalua un proiect)

(2009/C 153/22)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Christopher Mellor, The Queen

Pârât: Secretary of State for Communities and Local Government

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal (Civil Division) — Interpretarea articolului 4 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174) — Obligația de a pune la dispoziția publicului motivarea unei decizii de a nu evalua un proiect aparținând categoriilor enumerate în anexa II la directivă

Dispozitivul

1) *Articolul 4 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, trebuie interpretat în sensul că nu impune ca decizia prin care se concluzionează că nu este necesar ca un proiect aparținând categoriilor enumerate în anexa II la directiva menționată să fie supus unei evaluări a efectelor asupra mediului să conțină ea însăși motivele pentru care autoritatea competentă a decis că aceasta nu este necesară. Cu toate acestea, în ipoteza în care o persoană interesată solicită acest lucru, autoritatea administrativă competentă este obligată să îi comunice motivele pentru care a fost adoptată această decizie sau informațiile și documentele pertinente ca răspuns la cererea prezentată.*

2) *În ipoteza în care decizia unui stat membru de a nu supune un proiect aparținând categoriilor enumerate în anexa II la Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, unei evaluări a efectelor asupra mediului conform articolelor 5-10 din directiva menționată indică motivele pe care aceasta se întemeiază, decizia menționată este suficient de motivată în cazul în care motivele pe care le conține, adăugate elementelor care au fost deja aduse la cunoștința persoanelor interesate și eventual completate cu informațiile suplimentare necesare pe care administrația națională competentă este obligată să le furnizeze la cererea acestora, sunt apte să le permită să aprecieze oportunitatea de a formula o acțiune împotriva acestei decizii.*

([1]) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Bíróság — Republica Ungară) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Cauza C-132/08) ([1])

(Libera circulație a mărfurilor — Echipamente hertziene și echipamente terminale de telecomunicații — Recunoașterea reciprocă a conformității acestora — Nerecunoașterea declarației de conformitate eliberate de un producător stabilit în alt stat membru)

(2009/C 153/23)

Limba de procedură: ungara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Pârât: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Fővárosi Bíróság — Interpretarea articolului 30 CE, a articolului 8 din Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora (JO L 91, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 26, p. 73), precum și a articolului 2 literele (e) și (f), a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 8 alineatul (2) din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO 2002 L 11, p. 4, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 52) — Reglementare națională care obligă importatorul unui echipament hertzian care folosește benzi de frecvență a căror utilizare nu este armonizată pe ansamblul Comunității și care poartă marcajul CE să elibereze o declarație de conformitate potrivit dispozițiilor de drept național chiar dacă echipamentul în discuție este însoțit de o declarație de conformitate eliberată de producătorul stabilit într-un alt stat membru

Dispozitivul

1) *Statele membre nu pot impune, în temeiul Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora, unei persoane care introduce pe piață un echipament hertzian să furnizeze o declarație de conformitate atunci când producătorul acestui echipament, al cărui sediu social este situat în alt stat membru, a aplicat marcajul „CE" asupra acestuia și a elaborat o declarație de conformitate pentru acest produs.*

2) *Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor nu se aplică, în măsura în care este vorba despre aprecierea unor aspecte referitoare la obligația unei persoane de a furniza o declarație de conformitate a unui echipament hertzian. Cu privire la competența statelor membre de a impune în temeiul Directivei 2001/95, la momentul comercializării de echipamente hertziene, alte obligații decât prezentarea unei declarații de conformitate, o persoană care comercializează un produs nu poate fi considerată, pe de o parte, ca fiind producător decât în condițiile definite la articolul 2 litera (e) din această directivă și, pe de altă parte, ca fiind distribuitor decât în condițiile definite la articolul 2 litera (f) menționat. Producătorul și distribuitorul nu pot avea decât obligațiile prevăzute de Directiva 2001/95 pentru fiecare dintre aceștia.*

3) *Atunci când o chestiune face obiectul unei armonizări la nivel comunitar, măsurile naționale aferente trebuie să fie apreciate în lumina prevederilor acestei măsuri de armonizare, și nu a prevederilor articolelor 28 CE și 30 CE. În materiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 1999/5/CE, statele membre trebuie să se conformeze în totalitate dispozițiilor acestei directive, fără a putea menține dispoziții naționale contrare. Atunci când un*

stat membru estimează că identificarea cu un standard armonizat nu garantează respectarea cerințelor principale prevăzute de Directiva 1999/5, pe care acest standard trebuie să le includă, statul membru este obligat să urmeze procedura prevăzută la articolul 5 din această directivă. În schimb, un stat membru poate invoca în vederea susținerii unei restricții motive care nu se încadrează în domeniul armonizat prin Directiva 1999/5. Într-un astfel de caz, acesta nu poate invoca decât motivele prevăzute la articolul 30 CE sau cerințe imperative de interes general.

([1]) JO C 183, 19.7.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Țările de Jos) — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-150/08) ([1])

(Nomenclatură combinată — Pozițiile tarifare 2206 și 2208 — Băutură fermentată care conține alcool distilat — Băutură obținută inițial din fructe sau dintr-un produs natural — Adaos de substanțe — Consecințe — Pierderea gustului, a mirosului și a aparenței băuturii inițiale)

(2009/C 153/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Siebrand BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretarea pozițiilor tarifare 2206 și 2208 din Nomenclatura combinată — Băutură fermentată care conține alcool etilic (distilat) — Adaos de apă și de substanțe care determină pierderea gustului, a mirosului și/sau a aparenței unei băuturi obținute inițial din fructe sau dintr-un produs natural

Dispozitivul

Băuturile pe bază de alcool fermentat, care corespund inițial poziției 2206 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2587/91 al Comisiei din 26 iulie 1991, cărora le-au fost adăugate un anumit procent de alcool distilat, apă, sirop de zahăr, arome, coloranți și, pentru unele dintre acestea, o bază de smântână, care le-au făcut să își piardă gustul, mirosul și/sau aparența unei băuturi obținute dintr-un anumit fruct sau dintr-un anumit produs natural, nu se încadrează la poziția 2206 din Nomenclatura combinată, ci la poziția 2208 din aceasta.

([1]) JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 mai 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely/Belgische Staat

(Cauza C-161/08) ([1])

(Libera circulație a mărfurilor — Tranzit comunitar — Transporturi efectuate sub acoperirea unui carnet TIR — Infracțiuni sau nereguli — Termen de notificare — Termen pentru a face dovada locului în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula)

(2009/C 153/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Antwerpen — Interpretarea articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 privind modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind folosirea în Comunitate a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit (JO L 148, p. 11) coroborat cu articolul 11 din Convenția TIR — Încălcări sau abateri — Termen de notificare

Dispozitivul

1) *Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 privind modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind folosirea în Comunitate a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit coroborat cu articolul 11 alineatul (1) din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, semnată la Geneva la 14 noiembrie 1975, trebuie interpretat în sensul că nerespectarea termenului de notificare a nedescărcării carnetului TIR în privința titularului acestui carnet nu are drept consecință faptul că autoritățile vamale competente sunt decăzute din dreptul de a recupera drepturi și taxe datorate pentru un transport internațional de mărfuri efectuat sub acoperirea carnetului menționat.*

2) *Articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1593/91 coroborat cu articolul 11 alineatele (1) și (2) din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, semnată la Geneva la 14 noiembrie 1975, trebuie interpretat în sensul că stabilește numai termenul privind furnizarea dovezii referitoare la regularitatea transportului, nu și termenul în care trebuie să se facă dovada locului în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula. Este de competența instanței naționale să stabilească, potrivit principiilor din dreptul național aplicabile în materia probelor, dacă, în cazul concret asupra căruia trebuie să se pronunțe și având în vedere ansamblul circumstanțelor, această din urmă dovadă a fost făcută în termen. Totuși, instanța națională va aprecia acest termen respectând dreptul comunitar și, în special, ținând cont de faptul că, pe de o parte, termenul nu ar trebui să fie prea lung, pentru a face posibilă din punct de vedere juridic și material recuperarea sumelor datorate într un alt stat membru, și, pe de altă parte, ca acest termen să nu îl plaseze pe titularul carnetului TIR în imposibilitatea materială de a furniza dovada menționată mai sus.*

([1]) JO C 183, 19.7.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-253/08) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/22/CE — Apropierea legislațiilor — Legislație socială privind activitățile de transport rutier — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 153/26)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și M. Teles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și F. Fraústo de Azevedo, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO L 102, p. 35, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 187).

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 din această directivă.*

2) *Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-256/08) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau de protecția internațională — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 153/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. O'Reilly și M. Condou-Durande, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Ossowski, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul prevăzut a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52)

Dispozitivul

1) *Prin faptul că nu a adoptat în termenul prevăzut toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-266/08) (1)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/81/CE — Drept de ședere al resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente — Transpunere incompletă — Necomunicarea măsurilor de transpunere)

(2009/C 153/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și E. Adsera Ribera, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul stabilit a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente (JO L 261, p. 19)

Dispozitivul

1) *Prin faptul că nu a adoptat toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente și prin faptul că nu a comunicat Comisiei Comunităților Europene dispozițiile de drept intern menite să contribuie la garantarea unei asemenea conformități, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-313/08) (1)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/58/CE — Dreptul societăților — Acte și indicații supuse publicității — Scrisori și note de comandă — Sancțiuni — Netranspunere în termenul stabilit)

(2009/C 153/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Vesco și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Bruni, agent, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 1 alineatele (4), (5) și (6) din Directiva 2003/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 de modificare a Directivei 68/151/CEE a Consiliului în ceea ce privește obligațiile de publicitate ale anumitor forme de societăți (JO L 221, p. 13, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 3)

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 alineatele (4)-(6) din Directiva 2003/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 de modificare a Directivei 68/151/CEE a Consiliului în ceea ce privește obligațiile de publicitate ale anumitor forme de societăți, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Republica Italiană suportă cheltuielile de judecată.*

(1) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei

(Cauza C-322/08) ([1])

(„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/83/CE — Netranspunere în termenul prevăzut")

(2009/C 153/30)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și J. Enegren, agenți)

Pârât: Regatul Suediei (reprezentant: S. Johannesson, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială 19/vol. 07, p. 52)

Dispozitivul

1) *Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Regatul Suediei la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-368/08) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/35/CE — Repararea daunelor aduse mediului — Principiul „poluatorul plătește")

(2009/C 153/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și I. Dimitriou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: N. Dafniou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 alineatul (1) din această directivă.*

2) *Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 247, 27.9.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-390/08) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Decizia nr. 280/2004/CE — Punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto — Măsuri naționale destinate să limiteze și/sau să reducă emisiile de gaze cu efect de seră — Necomunicarea informațiilor solicitate)

(2009/C 153/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și J.-P. Keppenne, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Necomunicarea, în termenul prevăzut, a informațiilor solicitate în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaz cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a

Protocolului de la Kyoto (JO L 49, p. 1), coroborat cu articolele 8, 9, 10 și 11 din Decizia nr. 166/2005/CE a Comisiei din 10 februarie 2005 de stabilire a normelor de aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 55, p. 57, Ediție specială, 15/vol. 13, p. 146) — Informații legate de previziunile naționale privind emisiile de gaz cu efect de seră și măsurile adoptate pentru a limita și/sau a reduce aceste emisii

Dispozitivul

1) *Prin faptul că nu a transmis informațiile solicitate până la 15 martie 2007 în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaz cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto, coroborat cu articolele 8-11 din Decizia 2005/166/CE a Comisiei din 10 februarie 2005 de stabilire a normelor de aplicare a Deciziei nr. 280/2004, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor menționate.*

2) *Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-443/08) ([1])

(„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/13/CE — Reducerea emisiilor de compuși organici volatili — Netranspunerea noțiunilor «instalație mică» și «modificare substanțială»”)

(2009/C 153/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și A. Adam, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a transpune corect articolul 2 punctul 3, articolul 2 punctul 4 și articolul 4 alineatul (4) din Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații (JO L 85, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 5) — Noțiunile „instalație mică” și „modificare substanțială”

Dispozitivul

1) *Întrucât nu a adoptat, în termenul prescris, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a transpune corect articolul 2 punctele (3) și (4) și articolul 4 punctul (4) din Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 6, 10.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-532/08) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/60/CE — Spălare de bani și finanțare a terorismului — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 153/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Dejmek și A. A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentant: D. O'Hagan, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul stabilit a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/60/CE a Parlamentului și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (OJ 2005 L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214)

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/60/CE a Parlamentului și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 32, 7.2.2009.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Antoine Boxus, Willy Roua/Région wallonne

(Cauza C-128/09)

(2009/C 153/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Antoine Boxus, Willy Roua

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1) Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([1]) poate fi interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o legislație — precum Decretul adoptat de Région wallonne din 17 iulie 2008 privind anumite permise pentru care există motive imperative de interes general — care se limitează să prevadă că „există motive imperative de interes general" pentru acordarea de permise de urbanism, de permise de mediu și de permise unice referitoare la actele și la la lucrările pe care aceasta le enumeră și că „ratifică" permisele pentru care se prevede că „există motive imperative de interes general"?

2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului ([2]) și prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) se opun unui regim juridic potrivit căruia dreptul de a realiza un proiect supus evaluării efectelor este prevăzut de un act normativ cu privire la care nu există o cale de atac la un organ jurisdicțional sau la alt organ independent și imparțial instituit prin lege și care permite atacarea, cu privire la fond și la procedura urmată, a deciziei prin care se acordă dreptul de a realiza proiectul?

b) Articolul 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 ([4]), trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea introducerii unei căi de atac la un organism jurisdicțional sau la alt organ independent și imparțial instituit prin lege, pentru a putea contesta legalitatea, cu privire la orice aspect de fond sau de procedură care se încadrează atât în regimul material cât și în regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor, a deciziilor, a actelor sau a omisiunilor care intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor articolului 6?

c) Având în vedere Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE, trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea introducerii unei căi de atac la un organism jurisdicțional sau la alt organ independent și imparțial instituit prin lege pentru a putea contesta legalitatea deciziilor, a actelor sau a omisiunilor referitoare la orice aspect de fond sau de procedură care se încadrează atât în regimul material cât și în regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor?

([1]) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

([2]) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).

([3]) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).

([4]) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds/Région wallonne

(Cauza C-129/09)

(2009/C 153/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1) Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private

asupra mediului ([1]) poate fi interpretat în sensul excluderii din domeniul său de aplicare a unei legislații — precum decretul Région wallonne din 17 iulie 2008 privind anumite permise pentru care există motive imperative de interes general — care se limitează să enunțe că „motivele imperative de interes general au fost confirmate" pentru acordarea de permise de urbanism, de permise de mediu și de permise unice privind actele și lucrările pe care le enumeră și care „ratifică" permise pentru care se afirmă că „motivele imperative de interes general au fost confirmate"?

2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului ([2]) și prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]), se opun unui regim juridic în care dreptul de a realiza un proiect supus evaluării efectelor este acordat printr-un act legislativ împotriva căruia nu există o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege care permite să se conteste, pe fond și în privința procedurii urmate, decizia prin care se acordă dreptul de a realiza proiectul?

b) Articolul 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 ([4]) trebuie interpretat ca obligând statele membre să prevadă posibilitatea de a introduce o acțiune la o instanță judecătorească sau la un alt organ independent și imparțial înființat prin lege pentru a putea contesta legalitatea, în ceea ce privește orice problemă de fond sau de procedură referitoare atât la regimul material, cât și la regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor, a deciziilor, actelor sau omisiunilor care intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor articolului 6?

c) În ceea ce privește Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE, trebuie interpretat ca obligând statele membre să prevadă posibilitatea de a introduce o acțiune la o instanță judecătorească sau la un alt organ independent și imparțial înființat prin lege pentru a putea contesta legalitatea deciziilor, a actelor sau a omisiunilor pentru orice problemă de fond sau de procedură referitoare atât la regimul material, cât și la regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor?

([1]) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

([2]) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).

([3]) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție — Declarația Comisiei (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).

([4]) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Paul Fastrez, Henriette Fastrez/Région wallonne

(Cauza C-130/09)

(2009/C 153/37)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Paul Fastrez, Henriette Fastrez

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1) Articolul 1.5 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([1]) poate fi interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o reglementare — precum Decretul Regiunii valone din 17 iulie 2008 privind anumite permise pentru care există motive de interes general — care se limitează să menționeze că „s-a demonstrat existența unor motive de interes general" pentru a acorda permise de urbanism, permise de mediu și permise unice pentru actele și lucrările pe care le enumeră, și care „ratifică" permisele pentru care „s-a demonstrat existența unor motive de interes general"?

2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului ([2]) și prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) se opun unui regim juridic în care dreptul de a realiza un proiect supus evaluării efectelor este acordat printr-un act legislativ care nu poate fi atacat cu o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege, care să permită contestarea deciziei care dă dreptul la realizarea proiectului, atât pe fond cât și în ceea ce privește procedura urmată?

b) Articolul 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 ([4]) trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a se formula o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege, pentru să permită contestarea legalității deciziilor, acțiunilor sau omisiunilor care intră sub incidența dispozițiilor articolului 6, pentru orice aspect de fond sau de procedură care privește condițiile de fond și de procedură ale autorizării proiectelor care fac obiectul evaluării efectelor?

c) Din perspectiva Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE, trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a se formula o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege, pentru să permită contestarea legalității deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor, pentru orice aspect de fond sau de procedură, care privește condițiile de fond și de procedură ale autorizării proiectelor care fac obiectul evaluării efectelor?

([1]) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol.1, p. 174)

([2]) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol.3, p. 254)

([3]) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8)

([4]) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 6 aprilie 2009 — Philippe Daras/Région wallonne

(Cauza C-131/09)

(2009/C 153/38)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Philippe Daras

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1) Articolul 1.5 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([1]) poate fi interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o reglementare — precum Decretul Regiunii valone din 17 iulie 2008 privind anumite permise pentru care există motive de interes general — care se limitează să menționeze că „s-a demonstrat existența unor motive de interes general" pentru a acorda permise de urbanism, permise de mediu și permise unice pentru actele și lucrările pe care le enumeră, și care „ratifică" permisele pentru care „s-a demonstrat existența unor motive de interes general"?

2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului ([2]) și prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) se opun unui regim juridic în care dreptul de a realiza un proiect supus evaluării efectelor este acordat printr-un act legislativ care nu poate fi atacat cu o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege, care să permită contestarea deciziei care dă dreptul la realizarea proiectului, atât pe fond cât și în ceea ce privește procedura urmată?

b) Articolul 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 ([4]) trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a se formula o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege, pentru să permită contestarea legalității deciziilor, acțiunilor sau omisiunilor care intră sub incidența dispozițiilor articolului 6, pentru orice aspect de fond sau de procedură care privește condițiile de fond și de procedură ale autorizării proiectelor care fac obiectul evaluării efectelor?

c) Din perspectiva Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin

Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE, trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a se formula o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organ independent și imparțial înființat prin lege, pentru să permită contestarea legalității deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor, pentru orice aspect de fond sau de procedură, care privește condițiile de fond și de procedură ale autorizării proiectelor care fac obiectul evaluării efectelor?

(1) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol.1, p. 174)

(2) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol.3, p. 254)

(3) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8)

(4) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201)

Acțiune introdusă la 6 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-132/09)

(2009/C 153/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Eggers și J.-P. Keppenne, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât a refuzat plata cheltuielilor privind mobilierul și materialul didactic pentru școlile europene, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Acordului de sediu din 1962, coroborat cu articolul 10 CE:

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă o încălcare a acordului încheiat în octombrie 1962 între Secretariatul General al Școlilor Europene și Regatul Belgiei, legat de refuzul acestuia din urmă de a lua în considerare cheltuielile privind mobilierul și materialul didactic al școlilor europene stabilite pe teritoriul său.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta arată în primul rând că din articolul 6 alineatul (2) din Convenția privind definirea statutului școlilor europene din 21 iunie 1994 (1) reiese că fiecare stat membru trebuie să considere școlile europene drept instituții școlare care intră sub incidența dreptului național. În consecință, școlile europene ar trebui să fie finanțate de autoritățile publice belgiene și să beneficieze de un tratament echivalent celui de care beneficiază școlile publice naționale, atât în ceea ce privește prima categorie de echipamente, legate de deschiderea sau de extinderea unei școli europene, cât și în ceea ce privește costurile anuale de întreținere și de funcționare a acestor școli. Federalizarea învățământului în Belgia, nu ar fi, sub acest aspect, justificată de un refuz de finanțare a costurilor anuale de funcționare a școlilor europene de către autoritățile belgiene, în măsura în care dintr-o jurisprudență constantă reiese că un stat membru nu ar putea evita obligațiile pe care și le-a asumat delegând exercițiul acestei competențe unor entități publice infra-statale.

Ca răspuns la obiecțiile ridicate de autoritățile belgiene, Comisia arată, în al doilea rând că concluziile ședinței Secretariatului General al Școlilor Europene care a avut loc la Karlsruhe în mai 1967 nu ar repune în niciun caz în discuție obligațiile de finanțare pe care și le-a asumat acest stat în calitate de stat în care își au sediul școlile.

În primul rând, la Karlsruhe, Secretariatul General ar fi elaborat numai linii directoare pentru model de memorandum de înțelegere cu statele membre în care își au sediul școli europene și, în orice caz, acesta nu ar avea nicio competență, având în vedere ierarhia normelor, pentru a modifica Acordul de sediu din 1962.

De asemenea, această „decizie" de la Karlsruhe nu ar putea în niciun caz să fie interpretată drept „acord sau practică ulterioară a părților" în sensul articolului 31 alineatul 3 literele a și b din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor sub aspectul interpretării care trebuie făcută în legătură cu Acordul de sediu, în lipsa unei succesiuni a actelor sau declarațiilor constate, care să repună în discuție obligația de finanțare prevăzută de Acordul de sediu. De altfel, numeroase documente și acțiuni de finanțare efectuate de Belgia după anul 1967 ar atesta această obligație de plată cheltuielilor privind mobilierul și materialul didactic pentru școlile europene.

(1) JO L 212, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 8 aprilie 2009 — Dr. József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Cauza C-133/09)

(2009/C 153/40)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dr. József Uzonyi

Pârât: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Întrebarea preliminară

Expresia potrivit căreia „[p]lata în cauză se acordă pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii" care figurează la articolul 143ba alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 ([1]), în versiunea în vigoare până la 31 decembrie 2006, implică faptul că, în ceea ce privește dreptul la plata separată pentru zahăr în legătură cu plata unică pe suprafață, nu era posibil să se distingă după cum agricultorii livrau sfecla de zahăr direct (ei înșiși) sau indirect (prin intermediar) în vederea procesării acesteia?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 aprilie 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A./Région wallonne

(Cauza C-134/09)

(2009/C 153/41)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A.

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1) Articolul 1.5 din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([1]) poate fi interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o legislație — precum Decretul emis de Région wallonne la 17 iulie 2008 referitor la câteva permise pentru care există motive imperative de interes general — care se limitează să prevadă că „motivele imperative de interes general sunt dovedite" pentru acordarea permiselor de urbanism, a autorizațiilor de mediu și a permiselor unice privind actele și lucrările pe care le enumără și care „ratifică" permise pentru care se prevede că „motivele imperative de interes general sunt dovedite"?

2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva nr. 97/11/CE ([2]) a Consiliului și prin Directiva nr. 2003/35/CE ([3]) a Parlamentului European și a Consiliului, se opun unui regim juridic în care dreptul de a realiza un proiect supus evaluării efectelor este acordat printr-un act legislativ împotriva căruia nu este formulată o acțiune în fața unei instanțe jurisdicționale sau a unui alt organ independent și imparțial instituit prin lege care să permită să se conteste, în ceea ce privește fondul și procedura urmată, decizia prin care se acordă dreptul de a realiza proiectul?

b) Articolul 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată, în numele Comunității Europene, prin Decizia Consiliului 2005/370/CE din 17 februarie 2005 ([4]), trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a formula o acțiune în fața unei instanțe jurisdicționale sau a unui alt organ independent și imparțial instituit prin lege pentru a putea contesta legalitatea, pentru orice aspect legat de fond sau de procedură și care privește atât regimul material, cât și regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor, a deciziilor, a actelor sau a omiterilor care intră în domeniul de aplicare a articolului 6?

c) Din perspectiva Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată, în numele Comunității Europene, prin Decizia Consiliului 2005/370/CE din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE, trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a formula o acțiune în fața unei instanțe jurisdicționale sau a unui alt organ independent și imparțial instituit prin lege pentru a putea contesta legalitatea deciziilor, a actelor sau a omisiunilor pentru orice aspect legat de fond sau de procedură și care privește atât regimul material, cât și regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor?

([1]) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

([2]) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).

([3]) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului — Declarația Comisiei (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).

([4]) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 9 aprilie 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A./Région wallonne

(Cauza C-135/09)

(2009/C 153/42)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A.. (Bruxelles South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois

Pârâtă: Région wallonne.

Întrebările preliminare

1) Articolul 1.5 din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([1]) poate fi interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o legislație — precum Decretul emis de Région wallonne la 17 iulie 2008 referitor la câteva permise pentru care există motive imperative de interes general — care se limitează să prevadă că „motivele imperative de interes general sunt dovedite" pentru acordarea permiselor de urbanism, a autorizațiilor de mediu și a permiselor unice privind actele și lucrările pe care le enumără și care „ratifică" permise pentru care se prevede că „motivele imperative de interes general sunt dovedite"?

2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva nr. 97/11/CE ([2]) a Consiliului și prin Directiva nr. 2003/35/CE ([3]) a Parlamentului European și a Consiliului, se opun unui regim juridic în care dreptul de a realiza un proiect supus evaluării efectelor este acordat printr-un act legislativ împotriva căruia nu este formulată o acțiune în fața unei instanțe jurisdicționale sau a unui alt organ independent și imparțial instituit prin lege care să permită să se conteste, în ceea ce privește fondul și procedura urmată, decizia prin care se acordă dreptul de a realiza proiectul?

b) Articolul 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată, în numele Comunității Europene, prin Decizia Consiliului 2005/370/CE din 17 februarie 2005 ([4]), trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a formula o acțiune în fața unei instanțe jurisdicționale sau a unui alt organ independent și imparțial instituit prin lege pentru a putea contesta legalitatea, pentru orice aspect legat de fond sau de procedură și care privește atât regimul material, cât și regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor, a deciziilor, a actelor sau a omiterilor care intră în domeniul de aplicare a articolului 6?

c) Din perspectiva Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată, în numele Comunității Europene, prin Decizia Consiliului 2005/370/CE din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE, trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să prevadă posibilitatea de a formula o acțiune în fața unei instanțe jurisdicționale sau a unui alt organ independent și imparțial instituit prin lege pentru a putea contesta legalitatea deciziilor, a actelor sau a omisiunilor pentru orice aspect legat de fond sau de procedură și care privește atât regimul material, cât și regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării efectelor?

([1]) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

([2]) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).

([3]) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului — Declarația Comisiei (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).

([4]) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Ordinario di Palermo (Italia) la 15 aprilie 2009 — Todaro Nunziatina & C. snc/Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

(Cauza C-138/09)

(2009/C 153/43)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Palermo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Todaro Nunziatina & C. snc

Pârât: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Întrebările preliminare

1) Având în vedere că schema de ajutoare (identificată cu nr. NN 91/A/95) introdusă de regiunea Sicilia prin articolul 10 din Legea regională nr. 27 din 15 mai 1991 (Legge Regionale 15 maggio 1991, n. 27) prevedea un mecanism de contribuții pentru un număr de ani și anume minimum doi ani și maximum cinci ani (doi ani pentru încadrarea în muncă cu contract de formare și de muncă și în plus maximum trei ani în cazul transformării contractului de formare și de muncă în contract pe durată nedeterminată), Comisia Europeană, prin Decizia 95/C 343/11 din 14 noiembrie 1995 prin intermediul căreia a autorizat aplicarea a înțeles

   — să admită o astfel de variație temporală și economică a beneficiilor (doi ani plus trei ani) sau, dimpotrivă

   — să autorizeze în mod exclusiv și alternativ fie acordarea de contribuții pentru încadrările în muncă cu contract de formare și de muncă (pe durata de doi ani a acestora) fie acordarea de contribuții pentru transformările în contracte pe durată nedeterminată a contractelor angajaților încadrați anterior cu contract de formare și de muncă (pe durata celor trei ani prevăzuți pentru transformare)?

2) Termenul exercițiului financiar 1997 pentru aplicarea ajutorului de stat, indicat de Comisia Europeană prin Decizia 95/C 343/11 din 14 noiembrie 1995 privind autorizarea schemei introduse prin articolul 10 din Legea regională nr. 27/91 trebuie înțeles

   — drept termen pentru previziunea inițială a cheltuielilor pentru ajutoare destinate oricum să fie acordate în anii următori (în funcție de diferitele interpretări posibile ale ajutoarelor autorizate menționate) sau, mai degrabă

   — trebuie înțeles drept termen final pentru plata efectivă a contribuțiilor propriu-zise de către autoritățile regionale competente?

3) Pentru încadrarea cu contract de formare și de muncă, conform articolului 10 din Legea regională nr. 27/91, care a avut loc de exemplu la 1 ianuarie 1996 așadar, în cadrul perioadei de aplicare a ajutorului stabilit prin Decizia 95/C 343/11 din 14 noiembrie 1995, regiunea Sicilia putea (și trebuia) să aplice în mod concret schema de ajutoare pentru toți anii care au făcut obiectul autorizării (și anume doi ani plus trei ani), chiar și atunci când precum în exemplul amintit, aplicarea schemei autorizate presupunea o plată efectivă a contribuției până la data de 31 decembrie 2001 (și anume 1996 + 5 ani = 2001)?

4) Comisia Europeană, prin Decizia 2003/195/CE din 16 octombrie 2002 care prevede la articolul 1: „schema de ajutoare prevăzută la articolul 11 alineatul 1 din Legea regională nr. 16 din 27 mai 1997 a regiunii Sicilia, pe care Italia intenționează să o pună în aplicare, este incompatibilă cu piața comună. În consecință, schema menționată nu poate fi pusă în aplicare", a înțeles

   — să refuze autorizarea „noii" scheme de ajutoare prevăzute la articolul 11 din Legea regională nr. 16/67, întrucât a considerat-o un sistem „autonom" având ca scop prelungirea perioadei de aplicare a ajutorului instituit prin articolul 10 din Legea regională nr. 27/91 ulterior datei de 31 decembrie 1996, incluzând în acesta și cheltuieli aferente unor încadrări în muncă și/sau transformări efectuate în anii 1997 și 1998, sau

   — dimpotrivă, prin decizia menționată s-a avut în vedere în mod efectiv să se interzică regiunii de a dobândi resurse economice, cu scopul de a împiedica plata efectivă a ajutoarelor de stat instituite prin articolul 10 din Legea regională nr. 27/91, inclusiv pentru încadrările în muncă și/sau transformările efectuate înainte de 31 decembrie 1996?

5) În cazul în care decizia Comisiei se interpretează conform punctului 4 de mai sus prima liniuță, această decizie este conformă cu interpretarea articolului 87 din tratat pe care Comisia întemeiază cazuri similare privind scutiri de la contribuțiile de securitate socială aferente contractelor de formare și de muncă avute în vedere în Decizia 2000/128/CE din 11 mai 1999 (având ca obiect legislația statului italian și amintită în motivația deciziei negative din 2002) și Decizia 2003/739/CE din 13 mai 2003 (având ca obiect legislația regiunii Sicilia)?

6) În cazul în care decizia Comisiei se interpretează conform punctului 4 de mai sus a doua liniuță, cum trebuie interpretată decizia anterioară de autorizare a schemelor de ajutor, ținând cont de dubla semnificație pe care o poate avea adjectivul „ulterior": „ulterior în raport cu bugetul stabilit prin decizia Comisiei" sau „ulterior în raport cu finanțarea prevăzută de regiune doar până la bilanțul din 1996"?

7) În sfârșit, care ajutoare trebuie considerate legale și care ajutoare trebuie considerate ilegale potrivit Comisiei?

8) Căreia dintre părțile la prezentul proces (societatea sau Assessorato) îi revine sarcina de a demonstra că bugetul stabilit de Comisie însăși nu a fost depășit?

9) Eventuala recunoaștere în favoarea întreprinderilor beneficiare a unor dobânzi legale aferente plății tardive a contribuțiilor considerate legale și admisibile este luată în considerare sau nu la stabilirea posibilei depășiri a bugetului autorizat inițial prin Decizia 95/C 343/11 din 14 octombrie 1995?

10) În cazul în care dobânzile sunt luate în considerare la stabilirea depășirii bugetului, ce rată a dobânzii trebuie aplicată?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Genova (Italia) la 17 aprilie 2009 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Cauza C-140/09)

(2009/C 153/44)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Genova

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana

Pârâtă: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Întrebările preliminare

O reglementare națională în materia ajutoarelor de stat precum cea cuprinsă în Legea nr. 684/1974, mai exact în articolul 19, care prevede posibilitatea acordării de ajutoare de stat — deși numai cu titlu de acont — în lipsa unor convenții și fără stabilirea prealabilă de criterii precise și restrictive prin care să se evite ca plata ajutorului să poată denatura concurența este compatibilă cu principiile dreptului comunitar, în special cu prevederile articolelor 86 CE, 87 CE și 88 CE și ale titlului V (fostul titlu IV) din tratat și, în această privință, este important ca beneficiarul să fie obligat să aplice tarifele impuse de autoritatea administrativă?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgia) la 22 aprilie 2009 — Strafzaak/V.W. Lahousse & Lavichy BVBA

(Cauza C-142/09)

(2009/C 153/45)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Părțile din acțiunea principală

Pârâți: 1. V.W. Lahousse

2. Lavichy BVBA

Întrebările preliminare

Directiva 2002/24/CE [1], în special articolul 1 alineatul (1) litera (d), potrivit căruia directiva nu se aplică la vehiculele destinate utilizării în competiții, pe drumuri sau pe orice teren, trebuie interpretată în sensul că permite statelor membre să-i extindă câmpul de aplicare, prin urmare să determine aplicabilitatea acesteia la orice circulație terestră (cu alte cuvinte aplicarea directivei la utilizarea autovehiculelor cu două sau trei roți și în afara drumurilor publice și pe terenurile private) fără a acorda o excepție pentru vehiculele destinate utilizării în competiții pe drumuri (curse) sau pentru vehiculele de teren?

[1] Directiva 2002/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 martie 2002 privind omologarea autovehiculelor cu două sau trei roți și de abrogare a Directivei 92/61/CEE a Consiliului (JO L 124, p.1, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 245).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 23 aprilie 2009 — Pannon GSM Távközlési Rt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

(Cauza C-143/09)

(2009/C 153/46)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Pannon GSM Távközlési Rt.

Pârât: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

Întrebările preliminare

1) În temeiul dreptului comunitar, în special al Actului de aderare (JO L 2003, L 236) și al articolelor 10 CE și 249 CE, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1] (denumită în continuare „Directiva privind serviciul universal"), mai precis articolul 13 alineatul (2) și Anexa IV din aceasta, sunt aplicabile în privința unor mecanisme de ajutor și de repartizare a costurilor pe care Ungaria, ca stat membru, le-a stabilit în privința serviciilor universale prestate în anul 2003, cu alte cuvinte anterior datei de 1 mai 2004, data aderării acesteia la Uniunea Europeană, însă în legătură cu care obligațiile de finanțare, acordarea și plata ajutoarelor se întemeiază pe hotărâri pronunțate în cadrul unor litigii administrative inițiate și terminate după aderarea Ungariei la Uniunea Europeană?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, Directiva privind serviciul universal, mai precis articolul 13 alineatul (2) și Anexa IV din aceasta, trebuie să fie interpretată în sensul că prestatorul de servicii universale are dreptul la plata unui ajutor al cărui cuantum este echivalent cu diferența dintre prețul abonamentului pentru furnizarea unui pachet de servicii la tarife preferențiale și prețurile normale pe care le oferă?

3) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare este negativ, trebuie calificat drept ajutor de stat compatibil cu piața comună, în sensul articolului 87 alineatul (1) CE un ajutor destinat finanțării serviciului universal, al cărui cuantum nu a fost calculat în conformitate cu Directiva privind serviciul universal, ci pe baza unor costuri mai mari valorii sale nete?

4) În temeiul unei interpretări corecte a dispozițiilor Directivei privind serviciul universal, măsurile cu caracter tranzitoriu adoptate de un stat membru care aplică în exclusivitate în privința serviciilor universale prestate în anul 2003, cu alte cuvinte înainte de aderare, norme care diferă de Directiva privind serviciul universal, deși permit adoptarea de decizii privind funcționarea mecanismului de ajutor și de repartizare a costurilor întemeiat pe asemenea norme și, în special, de decizii referitoare la contribuțiile și plata ajutoarelor, care sunt — în mod efectiv — nelimitate în timp?

5) Dispozițiile Directivei privind serviciul universal referitoare la finanțare, mai precis articolul 13 alineatul (2) ultima teză și Anexa IV din aceasta, trebuie să fie interpretate în sensul că au efect direct?

(1) Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediției specială, 13/vol. 35, p. 213).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 24 aprilie 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller

(Cauza C-144/09)

(2009/C 153/47)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hotel Alpenhof GesmbH

Pârât: Oliver Heller

Întrebarea preliminară

Faptul că site-ul internet al cocontractantului consumatorului poată fi consultat on-line este suficient pentru a se considera că activitățile sunt „direcționate" în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 („Bruxelles I") (1)?

(1) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Germania) la 24 aprilie 2009 — Land Baden-Württemberg/Panagiotis Tsakouridis

(Cauza C-145/09)

(2009/C 153/48)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Land Baden-Württemberg

Pârât: Panagiotis Tsakouridis

Întrebările preliminare

1) Noțiunea „motive imperative de siguranță publică", utilizată în articolul 28 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE (1) din 29 aprilie 2004 trebuie interpretată în sensul că numai amenințări imperioase pentru securitatea externă sau internă a statului membru pot justifica o expulzare și că sunt de domeniul acestei securități numai existența statului și a instituțiilor sale esențiale, funcționarea acestora, supraviețuirea populației, precum și relațiile externe și conviețuirea în pace a popoarelor?

2) În ce condiții se pierde din nou protecția sporită împotriva expulzării, dobândită după o ședere de zece ani în statul membru gazdă în temeiul articolului 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38/CE? În acest context, trebuie să se aplice prin analogie condiția referitoare la pierderea dreptului de ședere permanentă, prevăzută la articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2004/38/CE?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare și la întrebarea privind aplicabilitatea prin analogie a articolului 16 alineatul (4) din directivă: protecția sporită împotriva expulzării se pierde prin simpla trecere a timpului independent de motivele decisive care au determinat absența?

4) La fel, în cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare și la întrebarea privind aplicabilitatea prin analogie a articolului 16 alineatul (4) din directivă: întoarcerea forțată în statul membru gazdă în cadrul unei urmăriri penale, înainte de expirarea termenului de doi ani este de natură să mențină protecția sporită împotriva expulzării chiar dacă în urma întoarcerii libertățile fundamentale nu pot fi exercitate pe o perioadă mai îndelungată?

(1) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, și rectificare în JO L 229, p. 35, în JO L 197, p. 34 și în JO L 204, p. 28, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 aprilie 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Cauza C-146/09)

(2009/C 153/49)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Prof. Dr. Claus Scholl

Pârâtă: Stadtwerke Aachen AG

Întrebarea preliminară

Dispoziția articolului 6 alineatul (3) a treia liniuță a treia ipoteză din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță [1] trebuie interpretată în sensul că nu există un drept de retractare în cazul contractelor încheiate la distanță având ca obiect furnizarea energiei electrice și a gazului prin intermediul unei rețele?

[1] JO L 144, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 160.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 24 aprilie 2009 — Ronald Seunig/Maria Hölzel

(Cauza C-147/09)

(2009/C 153/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ronald Seunig

Pârâtă: Maria Hölzel

Întrebările preliminare

1) a) Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială [1] (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I") se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, și atunci când serviciile sunt prestate potrivit contractului în mai multe state membre?

   În caz de răspuns afirmativ la această întrebare:

   b) dispoziția citată anterior trebuie interpretată în sensul că locul de executare al obligației caracteristice trebuie determinat în funcție de locul unde se găsește centrul de activități (apreciat în funcție de timpul petrecut în acest loc și în funcție de importanța activității în cauză) al prestatarului de servicii?

   c) dacă nu se poate constata existența unui astfel de centru de activități, dispoziția citată anterior trebuie interpretată în sensul că acțiunea privind ansamblul cererilor întemeiate pe contract poate fi exercitată, la alegerea solicitantului, în fiecare loc de executare a prestației situate în interiorul Comunității?

2) În caz de răspuns negativ la prima întrebare:

   Articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul Bruxelles I se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, și atunci când serviciile sunt prestate potrivit contractului în mai multe state membre?

[1] JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

Recurs introdus la 27 aprilie 2009 de Iride SpA și Iride Energia SpA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 11 februarie 2009 în cauza T-25/07, Iride SpA, Iride Energia SpA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Iride SpA, Iride Energia SpA (reprezentanți: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi, avvocati)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentelor

— Anularea hotărârii;

— admiterea concluziilor deja formulate în cadrul acțiunii în primă instanță sau, în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă două motive de anulare în susținerea pretențiilor lor.

Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea și în aplicarea articolului 253 CE în ceea ce privește lipsa de motivare a hotărârii atacate. Astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că, în ceea ce privește întrunirea în speță a condițiilor prevăzute la articolul 87 alineatul (1) CE, sunt suficiente pentru a se considera îndeplinită obligația de motivare prevăzută la articolul 253 CE: i) simpla afirmație potrivit căreia Comisia declară că a constatat că măsura în cauză trebuie considerată ajutor de stat; ii) posibilitatea de a utiliza decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigare și o decizie anterioară și distinctă a Comisiei pentru a motiva *per relationem* actul atacat.

Cel de al doilea motiv se întemeiază pe denaturarea motivelor de introducere a acțiunii și pe o eroare de drept săvârșite de Tribunal în aprecierea semnificației jurisprudenței Deggendorf în vederea soluționării prezentei cauze. În special, Tribunalul:

i) a denaturat motivele de introducere a acțiunii prezentate în primă instanță de recurente prin faptul că a invocat o pretinsă denaturare de către acestea a procedurii de control în materie de ajutoare de stat fără a preciza însă în ce constă efectiv o asemenea denaturare;

ii) nu a menționat eroarea săvârșită de Comisie în aprecierea semnificației Hotărârii Deggendorf în ceea ce privește prezenta cauză, constând în nerealizarea unei analize concrete și specifice a efectului de denaturare a concurenței și a schimburilor comunitare care decurge din cumularea noului ajutor cu ajutorul anterior nerestituit;

iii) nu a menționat eroarea săvârșită de Comisie în aprecierea semnificației Hotărârii Deggendorf în ceea ce privește prezenta cauză, constând în trasformarea în fapt a nerestituirii unui ajutor anterior din criteriu posterior de evaluare a compatibilității ajutorului în condiție suplimentară și dirimantă de compatibilitate a ajutorului, neprevăzută de tratat;

iv) nu a menționat că interpretarea lipsită de relevanță și abuzivă a Comisiei cu privire la Hotărârea Deggendorf în speță are drept consecință transformarea acestei jurisprudențe într-un instrument de sancționare a neîndeplinirii obligațiilor de către statele membre neprevăzut de tratat sau de legislația derivată;

v) nu a menționat că, decizând să inițieze procedura oficială de investigare cu privire la măsura notificată de Italia, Comisia a demonstrat că dispune de toate informațiile necesare pentru a examina compatibilitatea măsurii. În acest mod, Comisia a contrazis teza pe care se întemeiază decizia atacată, potrivit căreia autoritățile italiene și societatea beneficiară, în cursul procedurii de notificare, nu i-au furnizat suficiente informații pentru a analiza compatibilitatea măsurii;

vi) a săvârșit o eroare gravă de drept afirmând că, potrivit jurisprudenței comunitare, Comisia nu este obligată să efectueze o analiză concretă și detaliată a existenței elementelor apte să îndeplinească toate cerințele prevăzute la articolul 87 alineatul (1) CE pentru ca măsura în cauză să poată fi calificată drept ajutor.

Acțiune introdusă la 4 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-154/09)

(2009/C 153/52)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și A. Nijenhuis, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea că, prin netranspunerea adecvată, în dreptul intern, a normelor din dreptul comunitar privind desemnarea prestatorului sau prestatorilor de servicii universale și, în orice caz, prin neasigurarea, în practică, a aplicării normelor în cauză, Republica Portugheză nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (2) și al articolului 8 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE [1];

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 121 din Legea portugheză privind comunicațiile electronice (Legea nr. 5/2004 din 10 februarie) menține serviciul public și concesionarea exclusivă a serviciului public alături de drepturile și obligațiile corespunzătoare până în anul 2025, concesionarul serviciului public de telecomunicații fiind PT Comunicações S. A.

Potrivit Comisiei, în materia desemnării întreprinderilor responsabile de servicii universale, Legea portugheză privind comunicațiile electronice este confuză, incoerentă și lipsită de consistență.

În consecință, statul portughez nu a asigurat desemnarea întreprinderii sau a întreprinderilor responsabile de servicii universale potrivit unui mecanism eficace, obiectiv, transparent și nediscriminatoriu, astfel cum prevede articolul 8 alineatul (2), în coroborare cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/22.

[1] Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 8 mai 2009 — Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E./Ypourgos Oikonomikon

(Cauza C-160/09)

(2009/C 153/53)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.

Pârât: Ypourgos Oikonomikon

Întrebarea preliminară

Un particular (întreprindere importatoare de banane din Ecuator) care solicită rambursarea unei accize interne pe care consideră că a plătit-o în mod injust poate invoca în fața instanței naționale faptul că reglementarea fiscală națională (articolul 7 din Legea nr. 1798/1988, astfel cum a fost modificată prin articolul 10 din Legea nr. 1914/1990) este incompatibilă cu articolul 4 din Acordul încheiat în 1984 între Comunitatea Economică Europeană, pe de o parte, și Acordul de la Cartagina și țările membre ale acestuia, pe de altă parte, astfel cum a fost aprobat prin Regulamentul (CEE) nr. 1591/84 al Consiliului [1]?

[1] JO L 153, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 4, p. 73.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 8 mai 2009 — K. Fragkopoulos kai SIA O.E./Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

(Cauza C-161/09)

(2009/C 153/54)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias (Grecia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: K. Fragkopoulos kai SIA O.E.

Pârâtă: Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

Întrebările preliminare

1) O întreprindere care se află în situația reclamantei, și anume o întreprindere de prelucrare și ambalare a stafidelor, stabilită într-o regiune determinată a țării, în care este interzisă de către lege introducerea diverselor varietăți de struguri provenind din alte regiuni ale țării pentru a-i prelucra și ambala, cu consecința că ea nu poate exporta stafidele provenind din varietățile pe care le-a prelucrat, poate invoca în justiție faptul că măsurile legislative în discuție intră în conflict cu articolul 29 CE?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare de mai sus, dispoziții cum sunt cele din dreptul intern elen care se aplică în litigiul de față care, pe de o parte, interzic introducerea, stocarea și prelucrarea strugurilor provenind din diferite regiuni ale țării într-o regiune precisă în care nu este permisă decât prelucrarea strugurilor culeși local, în scopul de a îi exporta ulterior și, pe de altă parte, rezervă denumirea de origine protejată doar pentru strugurii care au fost prelucrați și ambalați în regiunea în care au fost culeși, încalcă sau nu dispozițiile articolului 29 CE care interzice impunerea unor restricții cantitative la export sau unor măsuri cu efect echivalent?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare de mai sus, protecția calității unui produs, care este definit geografic de dreptul intern a unui stat membru și pentru care nu a fost acordată posibilitatea de a avea o denumire distinctă specifică, de natură să indice, datorită proveniență sale dintr-o zonă geografică determinată, calitatea sa superioară sau caracterul său unic general recunoscute, constituie sau nu, în sensul articolului 30 CE, un obiectiv legitim de interes general care să permită derogarea de la articolul 29 CE care interzice restricțiile cantitative la exportul acestui produs sau măsurile cu efect echivalent?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 8 mai 2009 — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal

(Cauza C-162/09)

(2009/C 153/55)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Secretary of State for Work and Pensions

Pârâtă: Taous Lassal

Întrebarea preliminară

În condițiile în care (i) un cetățean al Uniunii a intrat în Regatul Unit în septembrie 1999 ca lucrător și a rămas în acest stat în această calitate până în februarie 2005, (ii) ulterior a părăsit Regatul Unit întorcându-se timp de 10 luni în statul membru al cărui cetățean este, (iii) iar în decembrie 2005 s-a întors din nou în Regatul Unit unde a locuit fără întrerupere până în noiembrie 2006 când a depus o cerere de asistență socială:

articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 trebuie interpretat în sensul că acordă acestui cetățean al Uniunii dreptul de ședere permanentă în temeiul faptului că a locuit în mod legal, conform unor instrumente de drept comunitar anterioare care acordă dreptul de ședere lucrătorilor, o perioadă neîntreruptă de cinci ani încheiată înainte de 30 aprilie 2006 (data la care statele membre trebuiau să transpună directiva)?

Acțiune introdusă la 13 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-169/09)

(2009/C 153/56)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Schønberg și M. Karanasou Apostolopoulou)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor consumatoare de energie și de modificare a Directivei 92/42/CEE a Consiliului și a Directivelor 96/57/CE și 2000/55/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului [1] sau, în orice caz, prin necomunicarea actelor menționate Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea în dreptul intern a Directivei 2005/32/CE a expirat la 10 august 2007.

[1] JO L 191, 22.7.2005, p. 29, Ediție specială, 13/vol. 49, p. 104.

Acțiune introdusă la 13 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-170/09)

(2009/C 153/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Peere și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului [1] și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/60/CE a expirat la 15 decembrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu adoptase încă toate măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, nu le comunicase Comisiei.

[1] JO L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214.

Acțiune introdusă la 13 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-171/09)

(2009/C 153/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Peere și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată [1] și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/70/CE a expirat la 15 decembrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu adoptase toate măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, încă nu le comunicase Comisiei.

[1] JO L 214, p. 29, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 241.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (Regatul Unit) la 14 mai 2009 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK Ltd

(Cauza C-175/09)

(2009/C 153/59)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Pârâtă: Axa UK Ltd

Întrebările preliminare

1) Care sunt caracteristicile unui serviciu scutit de plata TVA-ului care „are drept efect transferul de fonduri și conduce la modificări juridice și financiare”? În special,

   a) este scutirea aplicabilă unor servicii care în condiții diferite nu ar trebui furnizate de niciuna dintre instituțiile financiare care

      i) debitează un cont;

      ii) creditează un cont diferit cu suma corelativă, sau

      iii) efectuează o operațiune de intermediere între i) și ii)?

   b) este scutirea aplicabilă unor servicii care nu includ îndeplinirea de funcții precum debitarea unui cont sau creditarea corelativă a unui cont diferit, dar care pot fi considerate, în cazul în care rezultă un transfer de fonduri, drept cauza respectivului transfer?

2) În lumina Hotărârii din 5 iunie 1997, Sparekassernes Datacenter/Skatteministeriet, un operator financiar (altul decât o bancă) furnizează un serviciu scutit, în conformitate cu articolul 13 punctul B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, în cazul în care operațiunile pe care le efectuează pentru clientul său:

   a) includ colectarea, procesarea și plata ulterioară a unor sume datorate clientului de către un terț, mai ales:

      i) transmiterea de informații către banca terțului pentru a solicita plata din contul bancar al terțului către contul bancar al clientului, în baza unui ordin permanent înregistrat de către terț la bancă (în regimul „Direct Debit”), iar apoi banca efectuează transferul;

      ii) transmiterea de instrucțiuni către propria bancă de a transfera fonduri din propriul cont, însă

   b) nu include sarcini de a

      i) debita un cont bancar,

      ii) credita un cont diferit cu suma corelativă, sau

      iii) efectua o operațiune de intermediere între i) și ii)?

3) Are vreo consecință asupra răspunsului la întrebarea 2) faptul că serviciul descris în respectiva întrebare este furnizat prin transmiterea informației către un sistem electronic care o comunică apoi automat băncii interesate, chiar dacă transmiterea informației nu are întotdeauna ca rezultat efectuarea unui transfer (de exemplu deoarece terțul și-a anulat ordinul permanent înregistrat la banca unde își are contul, sau nu dispune de fonduri suficiente)?

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — Wieland-Werke/Comisia

(Cauza T-116/04) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața tuburilor industriale din cupru — Decizie privind constatarea unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și repartizarea pieței — Amenzi — Principiul legalității sancțiunilor — Dimensiunea pieței relevante — Efect descurajator — Durata încălcării — Cooperare")

(2009/C 153/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wieland-Werke AG (Ulm, Germania) (reprezentanți: R. Bechtold și U. Soltész, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial É. Gippini Fournier și H. Gading, ulterior É. Gippini Fournier, O. Weber și K. Mojzesowicz, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare sau de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei în temeiul articolului 2 litera (a) din Decizia C (2003) 4820 final a Comisiei din 16 decembrie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 81 (CE) și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cauza COMP/E 1/38.240 — Tuburi industriale).

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Wieland-Werke AG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 118, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — Outokumpu și Luvata/Comisia

(Cauza T-122/04) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața tuburilor industriale din cupru — Decizie privind constatarea unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și repartizarea pieței — Amenzi — Dimensiunea pieței relevante — Circumstanțe agravante — Încălcări repetate")

(2009/C 153/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Outokumpu Oyj (Espoo, Finlanda) și Luvata Oy, fostă Outokumpu Copper Products Oy (Espoo) (reprezentanți: J. Ratliff, barrister, F. Distefano și J. Luostarinen, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: E. Gippini Fournier, agent)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare sau de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantelor în temeiul articolului 2 litera (b) din Decizia C (2003) 4820 final a Comisiei din 16 decembrie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 81 (CE) și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cauza COMP/E 1/38.240 — Tuburi industriale) și, pe de altă parte, o cerere reconvențională a Comisiei de majorare a respectivei amenzi.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Outokumpu Oyj și Luvata Oy la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 118, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — KME Germany și alții/Comisia

(Cauza T-127/04) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața tuburilor industriale din cupru — Decizie privind constatarea unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și repartizarea pieței — Amenzi — Impact concret asupra pieței — Dimensiunea pieței relevante — Durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare")

(2009/C 153/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: KME Germany AG, fosta KM Europa Metal AG (Osnabruck, Germania); KME France SAS, fosta Tréfimétaux SA (Courbevoie, Franța); și KME Italy SpA, fosta Europa Metalli SpA (Florența, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa, A. Winckler, G. C. Rizza, T. Graf, și M. Piergiovanni, avocați)

Pârât: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: É. Gippini Fournier, agent, asistat de C. Thomas, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare sau de reducere a cuantumului amenzilor aplicate reclamantelor în temeiul articolului 2 literele (c), (d) și (e) din Decizia C (2003) 4820 final a Comisiei din 16 decembrie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 81 (CE) și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cauza COMP/E 1/38.240 — Tuburi industriale) și, pe de altă parte, o cerere reconvențională a Comisiei de majorare a respectivelor amenzi.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă KME Germany AG, KME France SAS și KME Italy SpA la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 146, 29.5.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — NVV și alții/Comisia

(Cauza T-151/05) ([1])

(„Concurență — Concentrări — Piețe de cumpărare a porcilor și a scroafelor vii destinate sacrificării — Decizie prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața comună — Definiția pieței geografice relevante — Obligația de diligență — Obligația de motivare")

(2009/C 153/63)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamanți: Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV) (Lunteren, Țările de Jos); Marius Schep (Lopik,Țările de Jos) și Nederlandse Bond Van Handelaren in Vee (NBHV) (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial J. Kneppelhout și M. van der Kaden, ulterior J. Kneppelhout, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial A. Whelan și S. Noë, ulterior A. Bouquet și S. Noë, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Sovion NV (Best, Țările de Jos) (reprezentanți: J. de Pree și W. Geursen, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 21 decembrie 2004 prin care o operațiune de concentrare este declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind SEE (cazul COMP/M.3605).

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV), domnul Marius Schep și Nederlandse Bond van Handelaren in Vee (NBHV) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și de Sovion NV.*

([1]) JO C 171, 9.7.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — NHL Enterprises/OAPI — Glory & Pompea (LA KINGS)

(Cauza T-414/05) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LA KINGS — Marcă națională figurativă anterioară KING — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 153/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: NHL Enterprises BV (Rijswijk, Țările de Jos) (reprezentanți: G. Llewelyn, solicitor, V. Barresi, avocat, ulterior M. Collins, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: J. Novais Gonçalves și D. Botis, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Glory & Pompea, SA (Mataró, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 6 iulie 2005 (cauza R 371/2003-4) privind procedura de opoziție între Glory & Pompea, SA și NHL Enterprises BV.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 6 iulie 2005 (cauza R 371/2003-4).*

2) *Obligă OAPI la plata propriilor cheltuieli de judecată precum și a celor efectuate de NHL Enterprises BV.*

([1]) JO C 36, 11.2.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2009 — Fiorucci/OAPI — Edwin (ELIO FIORUCCI)

(Cauza T-165/06) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de nulitate și de decădere — Marcă comunitară verbală ELIO FIORUCCI — Înregistrarea ca marcă a unui nume de persoană notoriu — Articolul 52 alineatul (2) litera (a) și articolul 50 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 153/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Elio Fiorucci (Milano, Italia) (reprezentanți: A. Vanzetti, G. Sironi și F. Rossi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și L. Rampini, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Edwin Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: D. Rigatti, M. Bertani, S. Verea, K. Muraro și M. Balestriero, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 aprilie 2006 (cauza R 238/2005-1) privind o procedură de nulitate și de decădere între domnul Elio Fiorucci și Edwin Co. Ltd.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 6 aprilie 2006 (cauza R 238/2005-1) în măsura în care conține o eroare de drept în interpretarea articolului 8 alineatul 3 din Codice della Proprietà Industriale (codul italian al proprietății industriale).*

2) *Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.*

3) *OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Elio Fiorucci.*

4) *Edwin Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Elio Fiorucci.*

([1]) JO C 190, 12.8.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 mai 2009 — Euro-Information/OAPI (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE și CYBERHOME)

(Cauzele conexate T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 și T-178/07) ([1])

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcilor comunitare verbale CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE și CYBERHOME — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94”]

(2009/C 153/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: L'Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Franța) (reprezentanți: P. Greffe, J. Schouman, A. Jacquet și L. Paudrat, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiuni introduse împotriva Deciziilor Camerei întâi de recurs a OAPI din 24 mai (cauza R 0068/2006-1), 12 iunie (cauza R 0066/2006-1), 5 iulie 2006 (cauza R 0067/2006-1), 28 februarie (cauza R 1046/2006-1) și 15 martie 2007 (cauza R 0067/2006-1) privind înregistrarea semnelor CYBERGESTION (cauza T-213/06), CYBERCREDIT (cauza T-211/06), CYBERGUICHET (cauza T-245/06), CYBERBOURSE (cauza T-155/07) și CYBERHOME (cauza T-178/07) ca mărci comunitare

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunile.*

2) *Obligă L'Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 249, 14.10.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — Omnicare/OAPI — Astellas Pharma (OMNICARE)

(Cauza T-277/06) ([1])

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale OMNICARE — Marcă națională figurativă anterioară OMNICARE — Respingerea unei cereri de restitutio in integrum”)

(2009/C 153/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Omnicare, Inc. (Covington, Kentucky, Statele Unite) (reprezentanți: inițial M. Edenborough, barrister și O. Patterson, solicitor, ulterior M. Edenborough)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial S. Laitinen, ulterior G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Astellas Pharma GmbH (München, Germania) (reprezentant: A. Franke, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs OAPI din 24 iulie 2006 (cauza R 446/2006-2), privind o procedură de opoziție între Yamanouchi Pharma GmbH și Omnicare, Inc. și prin care s-a respins cererea de *restitutio in integrum* formulată de aceasta din urmă.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 iulie 2006 (cauza R 446/2006 2).*

2) *OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale Omnicare, Inc.*

3) *Astellas Pharma GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 mai 2009 — VIP Car Solutions/Parlamentul European

(Cauza T-89/07) ([1])

(„Achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Transportul membrilor Parlamentului European cu autoturisme și microbuze cu șofer pe durata sesiunilor de la Strasbourg — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare — Refuzul comunicării prețurilor oferite de ofertantul reținut — Acțiune în despăgubiri")

(2009/C 153/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: VIP Car Solutions SARL (Hoenheim, Franța) (reprezentanți: G. Welzer și S. Leuvrey, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: D. Petersheim și M. Ecker, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei prin care Parlamentul European a refuzat să atribuie reclamantei contractul care face obiectul procedurii de cerere de ofertă PE/2006/06/UTD/1, privind transportul membrilor Parlamentului European cu autoturisme și microbuze cu șofer pe durata sesiunilor de la Strasbourg și, pe de altă parte, o cerere de daune interese

Dispozitivul

1) *Anulează decizia pin care Parlamentul European a refuzat să atribuie VIP Car Solutions SARL contractul care face obiectul procedurii de cerere de ofertă PE/2006/06/UTD/1.*

2) *Respinge celelalte capete de cerere.*

3) *Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 117, 29.5.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 mai 2009 — Klein Trademark Trust/OAPI — Zafra Marroquineros (CK CREACIONES KENNYA)

(Cauza T-185/07) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CK CREACIONES KENNYA — Marca comunitară figurativă anterioară CK Calvin Klein și mărcile naționale figurative anterioare CK — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"]

(2009/C 153/69)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Calvin Klein Trademark Trust (Wilmington, Delaware, Statele Unite ale Americii) (reprezentanți: T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo și A. Hernández Lehmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Zafra Marroquineros, SL (Caravaca de la Cruz, Spania) (reprezentant: J. Martín Álvarez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 29 martie 2007 (cauza R 314/2006-2), privind o procedură de opoziție între Calvin Klein Trademark Trust și Zafra Marroquineros, SL.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Calvin Klein Trademark Trust la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 170, 21.7.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 mai 2009 — (CFCMCEE)/OAPI (P@YWEB CARD și PAYWEB CARD)

(Cauzele conexate T-405/07 și T-406/07) ([1])

[„Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor verbale comunitare P@YWEB/email CARD și PAYWEB CARD — Motiv absolut de refuz — Lipsa parțială a caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 153/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (Strasbourg, Franța) (reprezentanți: P. Greffe, J. Schouman și L. Paudrat, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva deciziilor Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 iulie 2007 (cauza R 119/2007 1) și, respectiv, din 12 septembrie 2007 (cauza R 120/2007 1), privind cererile de înregistrare a semnelor verbale P@YWEB CARD și PAYWEB CARD ca mărci comunitare.

Dispozitivul

1) *Anulează deciziile Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 10 iulie 2007 (cauza R 119/2007 1) și din 12 septembrie 2007 (cauza R 120/2007 1) în măsura în care refuză înregistrarea ca mărci comunitare a semnelor verbale P@YWEB CARD și PAYWEB CARD pentru aparate și instrumente pentru fotografie, cinematografie, semnalizare, verificare, aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau imaginii; discuri acustice, agende electronice, automate de vânzare, benzi video, distribuitoare de bilete, de tichete, de fișe de cont, de extrase de cont, camere cinematografice, camere video, casete video, CD ROM uri, cititoare de coduri de bare, discuri compacte (audio video), discuri optice compacte, detectoare de monede false, discuri flexibile, suporturi de date magnetice, suporturi de date optice, ecrane video, aparate pentru prelucrare de informații, aparate pentru intercomunicații, interfețe (informatică), cititoare (informatică), programe de calculator înregistrate, monitoare (programe de calculator), calculatoare, periferice de calculator, programe de calculatoare înregistrate, programe înregistrate de operare pe calculator, posturi radiotelefonice, receptoare (audio, video), aparate telefonice, televizoare, mecanisme acționate prin introducerea unei monezi pentru televizoare, aparate pentru înregistrarea timpului, transmițătoare (telecomunicații), procesoare (unități centrale de prelucrare) din clasa 9, precum și pentru serviciile denumite agenții de informații (știri), în special în domeniul bancar, comunicații prin radio, comunicații telefonice, expediere de telegrame, transmitere de telegrame, difuzare de programe de televiziune, emisiuni radiofonice, emisiuni televizate, închirieri de aparate de telecomunicații, închirieri de aparate pentru transmiterea de mesaje, închirieri de telefoane, radiotelefonie mobilă, transmisii prin satelit, servicii telefonice din clasa 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și a serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu modificările și revizuirile ulterioare.*

2) *Respinge celelalte capete de cerere.*

3) *Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) și OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 8, 12.1.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 mail 2009 — Jurado Hermanos/OAPI (JURADO)

(Cauza T-410/07) ([1])

(„Marcă comunitară — Marca comunitară verbală JURADO — Lipsa cererii de reînnoire din partea titularului mărcii — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de restitutio in integrum formulată de licențiatul exclusiv”)

(2009/C 153/71)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Jurado Hermanos, SL (Alicante, Spania) (reprezentant: C. Martín Álvarez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și P. López Fernández de Corres, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 septembrie 2007 (cauza R 866/2007-2), privind cererea de *restitutio in integrum* formulată de reclamantă

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Jurado Hermanos, SL la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii.*

([1]) JO C 8, 12.1.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 mai 2009 — Aurelia Finance/OAPI (AURELIA)

(Cauza T-136/08) ([1])

(„Marcă comunitară — Marca verbală comunitară AURELIA — Neachitarea taxei de reînnoire — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de restitutio in integrum")

(2009/C 153/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aurelia Finance SA (Geneva, Elveția) (reprezentanți: M. Elmslie, solicitor, și N. Saunders, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 9 ianuarie 2008 (cauza R 1214/2007-1) privind cererea de *restitutio in integrum* introdusă de reclamantă.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Aurelia Finance SA la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 mai 2009 — Schuhpark Fascies/OAPI — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK)

(Cauza T-183/08) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative și verbale jello SCHUHPARK — Marca națională verbală anterioară Schuhpark — Motiv relativ de refuz — Dovada utilizării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94"]

(2009/C 153/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schuhpark Fascies GmbH (Warendorf, Germania) (reprezentanți: A. Misson și J. Braune, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Leder & Schuh AG (Graz, Austria) (reprezentanți: W. Kellenter și A. Schlaffge, avocats)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 13 martie 2008 (cauza R 1560/2006-4) privind o procedură de opoziție între Schuhpark Fascies GmbH și Leder & Schuh AG.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Schuhpark Fascies GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 171, 5.7.2008

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — HALTE/Comisia

(Cauza T-58/06) ([1])

(„Ajutoare de stat — Plângere — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Luare de poziție a Comisiei prin care se pune capăt abținerii de a acționa — Nepronunțare asupra fondului")

(2009/C 153/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) (Neuilly-sur-Seine, Franța) (reprezentant: J.-L. Lesquins, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și E. Righini, agenți)

Obiectul

Cerere de constatare, în conformitate cu articolul 232 CE, a faptului că, prin abținerea de a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE și de a adopta măsurile de conservare în privința ajutorului pretins acordat în cadrul operațiunii de cesionare a Sernam SA, Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului comunitar

Dispozitivul

1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*

2) *Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 96, 22.4.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 28 aprilie 2009 — Tailor/OAPI (Reprezentarea unui buzunar stâng)

(Cauza T-282/07) ([1])

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative reprezentând un buzunar stâng — Motiv absolut de refuz — Lipsa de caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acțiune vădit nefondată"]

(2009/C 153/75)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Tom Tailor GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: S.O. Gillert, K. Vanden Bossche și F. Schiwek, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 mai 2007 (cauza R 669/2006-1) privind înregistrarea ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând un buzunar stâng

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca vădit nefondată.*

2) *Obligă Tom Taylor GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 235, 6.10.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 28 aprilie 2009 — Tailor/OAPI (Reprezentarea unui buzunar drept)

(Cauza T-283/07) ([1])

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând un buzunar drept — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acțiune vădit nefondată"]

(2009/C 153/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Tom Tailor GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: S.O. Gillert, K. Vanden Bossche și F. Schiwek, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 mai 2007 (cauza R 669/2006-1) privind înregistrarea ca marcă comunitară a unui semn figurativ care reprezintă un buzunar drept.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca vădit nefondată.*

2) *Obligă Tom Tailor GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 235, 6.10.2007.

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2009 — Al Barakaat International Foundation/Comisia

(Cauza T-45/09)

(2009/C 153/77)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Al Barakaat International Foundation (Spånga, Suedia) (reprezentanți: L. Silbersky și T. Olsson, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului nr. 1190/2008 al Comisiei în măsura în care privește Al Barakaat International Foundation;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 1190/2008 al Comisiei din 28 noiembrie 2008 de modificare pentru a 101-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a anumitor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii ([1]), în temeiul căreia reclamanta figurează pe lista persoanelor și a entităților ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate în conformitate cu Regulamentul nr. 881/2002 ([2]). Regulamentul nr. 1190/2008 a fost adoptat după pronunțarea, de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene, a Hotărârii din 3 septembrie 2008 în cauzele conexate C-402/05 P și C-415/05 P, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (nepublicată încă în Repertoriu), care a anulat lista anterioară care cuprindea numele reclamantei.

În susținerea acțiunii reclamanta invocă următoarele motive:

Comisia a săvârșit un abuz de putere întrucât obligația de a remedia neregularitățile din procedura administrativă nu îi conferă competența de modificare sau de completare a listei.

Au fost încălcate obligația de motivare, principiul diligenței, dreptul la apărare și dreptul la o cale de atac efectivă întrucât motivarea privind menținerea reclamantei pe listă nu a cuprins informațiile privind pretinsa legătură între reclamantă, pe de o parte, și Al-Qaida, Osama ben Laden și talibani, pe de altă parte.

A fost încălcată interdicția efectului retroactiv al legii întrucât înscrierea reclamantei pe listă s-ar realizat pe baza unor evenimente survenite în urmă cu 10 ani.

A fost încălcat principiul proporționalității întrucât măsurile de înghețare prevăzute de regulamentul atacat reprezintă o atingere disproporționată și inacceptabilă a dreptului unei persoane la respectarea proprietății.

---

(1) JO L 322, p. 25.

(2) Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interzicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce-i privește pe talibanii din Afganistan (JO L 139, p. 9, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 2 aprilie 2009 — Eliza/OAPI — Went Computing Consultancy Group (eliza)

(Cauza T-130/09)

(2009/C 153/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Eliza Corporation (Beverly, Statele Unite) (reprezentant: R. Köbbing, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Went Computing Consultancy Group BV (Utrecht, Olanda)

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 februarie 2009 în cauza R 1244/2008-4; și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „eliza", pentru produse și servicii din clasele 9, 37 și 42.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală comunitară „ELISE" pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului (1) [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] întrucât camera de recurs a considerat în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile în cauză pentru publicul relevant.

---

(1) Înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Muñoz Arraiza/OAPI — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Cauza T-138/09)

(2009/C 153/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Spania) (reprezentanți: J. Grimau Muñoz și J. Villamor Muguerza, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño, Spania)

Concluziile reclamantului

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 29 ianuarie 2009 în cauza R 721/2008-2, prin care s-a admis înregistrarea mărcii comunitare „RIOJAVINA" (marcă verbală) pentru clasele 29, 30 și 35.

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul.

Marca comunitară vizată: marca verbală „RIOJAVINA" (cererea de înregistrare nr. 4 121 621) pentru produse și servicii din clasele 29, 30 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: diverse mărci înregistrate, printre care marca figurativă comunitară „RIOJA" (nr. 226 118) pentru produse din clasa 33 și marca figurativă internațională „RIOJA" (nr. 655 291) pentru produse din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146) [înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1].

Recurs introdus la 8 aprilie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 29 ianuarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-98/07, Petrilli/Comisia

(cauza T-143/09 P)

(2009/C 153/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și B. Eggers, agenți)

Cealaltă parte în proces: Nicole Petrilli (Woluwé-Saint-Étienne, Belgia)

Concluziile recurentei

— Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 ianuarie 2009 pronunțate în cauza F-98/07, Petrilli, și

— declararea faptului că fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în prezentul recurs și în acțiunea derulată la Tribunalul Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentului recurs, Comisia solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 29 ianuarie 2009 pronunțate în cauza Petrilli/Comisia, F-98/07, prin care TFP a anulat decizia Comisiei din 20 iulie 2007 de respingere a cererii de prelungire a unui contract de agent contractual auxiliar în favoarea reclamantei.

În susținerea recursului, Comisia invocă trei motive întemeiate pe:

— faptul că, potrivit Comisiei, TFP ar fi trebuit să declare acțiunea inadmisibilă având în vedere că decizia anulată nu ar cuprinde nicio reexaminare reală și aprofundată a situației personale a reclamantei;

— o eroare de drept, întrucât TFP a considerat că regula de șase ani cuprinsă în Decizia C(2004)1597/6 din 28 aprilie 2004 privind durata maximă pentru care se recurge la personal nepermanent în serviciile Comisiei [1] încalcă articolul 88 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene;

— o eroare de drept, întrucât TFP a considerat că numai nelegalitatea regulii de șase ani este suficientă pentru a angaja răspunderea extracontractuală a Comisiei fără a verifica în plus că, în mod vădit și grav, Comisia ar fi încălcat larga sa putere de apreciere a interesului serviciului prin faptul că nu a reînnoit contractul reclamantei.

---

[1] Publicată în Informațiile administrative nr. 75-2004 din 24 iunie 2004.

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2009 — Trelleborg Industrie/Comisia

(Cauza T-147/09)

(2009/C 153/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Trelleborg Industrie SAS (Clermont Ferrand, Franța) (reprezentanți: J. Joshua, Barrister, și E. Aliende Rodríguez, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea în parte a articolului 1 din decizia atacată în măsura în care o privește pe reclamantă și în orice caz în măsura în care se constată comiterea vreunei încălcări de către reclamantă înainte de 21 iunie 2001;

— reducerea amenzii impuse reclamantei la articolul 2 într-un mod în care să se rectifice erorile manifeste din cuprinsul deciziei;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C (2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/39406 — furtunuri marine) în măsura în care reclamanta este declarată responsabilă de participarea la o încălcare unică și continuă în sectorul furtunurilor marine în SEE constând în atribuirea ofertelor, stabilirea prețurilor, a cotelor și a condițiilor de vânzare, împărțirea geografică a piețelor și schimbul de informații sensibile privind prețurile, volumele de vânzări și cererile de ofertă. Reclamanta solicită, în plus, reducerea amenzii aplicate.

Reclamanta invocă trei motive în susținerea acțiunii sale.

În primul rând, în opinia acesteia, competența Comisiei de a aplica amenzi pentru perioada anterioară datei de 21 iunie 1999 este prescrisă potrivit articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 dat fiind că, potrivit reclamantei, Comisia a săvârșit o eroare manifestă în fapt și în drept stabilind comiterea unei încălcări unice și continue de către reclamantă.

În al doilea rând, aceasta invocă lipsa interesului legitim al Comisiei de a efectua o constatare declarativă a încălcării pentru prima perioadă, care s-a încheiat în luna mai 1997.

În al treilea rând, în subsidiar, în opinia reclamantei, Comisia ar fi discriminat-o în mod ilegal, tratând-o în mod diferit de un alt destinatar în ceea ce privește răspunderea pentru actele unei societăți a cărei succesoare este și ar fi încălcat dreptul de a fi ascultat și obligația de motivare.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2009 — Rintisch/OAPI — Valfeuri Pâtes Alimentaires (PROTIACTIVE)

(Cauza T-152/09)

(2009/C 153/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Bernhard Rintisch (Bottrop, Germania) (reprezentant: A. Dreyer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Valfeuri Pâtes Alimentaires SA (Wittenheim, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 februarie 2009 în cauza R 1661/2007-4; și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: Marca verbală „PROTIACTIVE", pentru bunuri și servicii din clasele 5, 29 și 30 — cererea de înregistrare nr. 4 843 348

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Reclamantul

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca verbală germană „PROTI" pentru produse și servicii din clasele 29 și 32; marca figurativă germană „PROTIPOWER" pentru produse din clasele 5, 29 și 32; marca verbală germană „PROTIPLUS" pentru produse din clasele 5, 29 și 32; marca verbală germană „PROTITOP" pentru produse din clasele 5, 29, 30 și 32; marca comunitară „PROTI" pentru produse din clasele 5 și 29.

Decizia diviziei de opoziție: Respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [1] [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului], în măsura în care camera de recurs nu s-a pronunțat asupra fondului opoziției; încălcarea articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul nr. nr. 40/94 al Consiliului [devenit articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului], în măsura în care camera de recurs nu și-a exercitat puterea de apreciere sau, cel puțin, nu a justificat în ce mod a exercitat această putere de apreciere; abuz de putere, în măsura în care în care camera de recurs a omis să ia în considerare înscrisuri și elemente de probă prezentate de reclamant.

---

[1] Înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2009 — Maxcom/OAPI — Maxdata Computer (maxcom)

(Cauza T-155/09)

(2009/C 153/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Maxcom sp. z o.o. (Tychy, Polonia) (reprezentant: P. Kral, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei R 1019/2008-2 a Camerei a doua de recurs a OAPI din 30 ianuarie 2009, comunicată reclamantei la 16 februarie 2009;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „maxcom" pentru produse din clasele 9 și 11

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Maxdata Computer GmbH & Co. KG

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională „max" înregistrată în Germania, pentru produse și servicii din clasele 38 și 42, precum și pentru anumite produse din clasa 9

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru produsele din clasa 9

Decizia camerei de recurs: respinge recursul formulat de reclamantă

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [în prezent articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [1]]

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2009 — Four Ace International/OAPI (skiken)

(Cauza T-156/09)

(2009/C 153/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Four Ace International Ltd (reprezentant: G. Uphoff, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 februarie 2009 în cauza R 519/2008-4, notificată la 11 februarie 2009, privind cererea de marcă comunitară nr. 5 819 371 și modificarea acesteia în sensul de a extinde înregistrarea la produsele și serviciile următoare: clasa 39 — organizarea de excursii și clasa 41 — educație, formare, divertisment, activități sportive și culturale;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „skiken" pentru servicii din clasele 35, 39, 41 și 43

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge în parte recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 ([1])], în măsura în care marca solicitată prezintă caracterul distinctiv cerut și nu este necesar să rămână disponibilă.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO, L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 14 aprilie 2009 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-158/09)

(2009/C 153/85)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: V. Karra, I. Chalkias și S. Papaioannou)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea sau modificarea deciziei atacate a Comisiei C(2009) 810 din 13 februarie 2009 „privind tratamentul financiar aplicabil în cadrul lichidării cheltuielilor finanțate de FEOGA, în anumite cazuri de nereguli comise de operatori", în măsura în care privește Republica Elenă;

— restituirea către reclamantă a cotei de 50 % reținută în temeiul articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1290/05 în cazurile 3, 4, 6-13 (cu excepția 7), în care nu au existat nereguli sau în cazul 2, în care debitorul nu este insolvabil;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia C(2009) 810 din 13 februarie 2009 „privind tratamentul financiar aplicabil în cadrul lichidării cheltuielilor finanțate de FEOGA, în anumite cazuri de nereguli comise de operatori", Comisia a impus reclamantei corecții financiare în valoare de 13 348 979,02 euro, ca urmare a neglijenței de care, potrivit Comisiei, au dat dovadă autoritățile elene o perioadă de patru ani începând cu prima constatare de neregulă și ca urmare a faptului că acestea nu au recuperat sumele plătite în mod nejustificat către cinci întreprinderi care desfășoară activități în domeniul vinificației, în cel al bumbacului și în alte domenii și către opt întreprinderi de producție în masă care au participat la schema de ajutor pentru consumul de ulei de măsline.

Republica Elenă susține, prin intermediul primului motiv general de anulare, că nu există temei juridic valabil pentru a impune corectarea în niciunul dintre cele treisprezece cazuri examinate, întrucât Comisia a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile articolului 31 alineatul (1) și ale articolului 32 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ([1])., menționate ca dispoziții aplicabile. Reclamanta invocă în subsidiar comiterea de către Comisie a unei erori substanțiale vădite și a unei erori de apreciere a situației de fapt privind demersurile autorităților elene competente și, în plus, că motivarea deciziei atacate care se întemeiază pe o premisă eronată, potrivit căreia termenul de patru ani, începând de la constatarea unei nereguli, a expirat fără să fi început o procedură de recuperare sau o procedură de recuperare valabilă, nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 253 CE, întrucât este deficitară, insuficientă și vagă, nerăspunzând la argumentele invocate de Grecia cu ocazia consultărilor bilaterale și a procedurii în fața Organului de conciliere.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de anulare, reclamanta susține că, în mod eronat, în patru cazuri Comisia nu a aplicat alineatul (5) litera (e) și alineatul (6) literele (a) și (b) ale articolului 32 din Regulamentul (CE) nr. 1290/05 în locul alineatelor (1) și (8) ale aceluiași articol, ceea ce a condus la situația ca aceasta să pună cheltuiala în cauză în sarcina reclamantei în loc să o pună în sarcina FEOGA.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta susține că articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 1290/05, care stabilește un termen de un an de la data primei constatări administrative sau judiciare a neregulii pentru inițierea tuturor procedurilor administrative sau judiciare prevăzute de legislația internă în vederea recuperării sumelor, privește numai neregulile

care au loc după intrarea în vigoare a regulamentului menționat și nu poate privi nereguli care au avut loc cu zece ani înainte, moment la care era în vigoare un alt regim juridic, care nu prevedea un astfel de termen, limitând controlul la respectarea unui termen rezonabil.

Prin intermediul celui al patrulea motiv de anulare, reclamanta invocă prescrierea cererii Comisie privind punerea în sarcina sa a sumelor în cauză după expirarea unei durate de cincisprezece-douăzeci de ani de la pretinsa neregulă, din cauza duratei excesive a procedurii, sau, în subsidiar, încălcarea principiului securității juridice.

În sfârșit, prin intermediul celui al cincilea motiv de anulare, reclamanta apreciază că, întrucât în cazurile 3, 4, 6, 8-13 nu există nicio neregulă, regula celor 24 de luni prevăzută la articolul 31 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/05 este valabilă pentru orice caz de recuperare și că, în consecință, punerea în sarcina sa a sumelor corespunzătoare unei perioade mult anterioare celor 24 de luni de la comunicarea rezultatelor controlului este afectată de eroare și trebuie anulată.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, 11.8.2005, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-159/09)

(2009/C 153/86)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Portugalia) (reprezentanți: A. Magalhães e Menezes, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 16 ianuarie 2009 de respingere a cererii reclamantei de remitere a unor taxe la import în cuantum de 41 271,09 EUR și de obligare la recuperarea ulterioară a acestora.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul a importat, între septembrie 2003 și februarie 2005, mai multe loturi de creveți congelați din Indonezia, pentru care a solicitat remiterea taxelor la import în conformitate cu articolul 220 alineatul (2) litera (b), cu articolul 236 și cu articolul 239 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ([1]).

În opinia reclamantei, Comisia a încălcat, cel puțin, aceste dispoziții în măsura în care: în primul rând, nu s-a pronunțat cu privire la toate argumentele invocate de către reclamantă în cererea sa de remitere a taxelor la import; în al doilea rând, a prezentat o motivare deficientă, contradictorie și lipită de înțeles; în al treilea rând, a interpretat în mod incorect eroarea autorităților indoneziene; și, în al patrulea și ultimul rând, a considerat drept dovedite elemente de fapt care nu au fost în mod efectiv dovedite și în privința cărora sarcina probei revenea, în mod succesiv, autorităților care au intervenit de-a lungul procesului și în nici un caz reclamantei.

([1]) JO L 97, p. 38, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2009 — Ilink Kommunikationssysteme/OAPI (ilink)

(Cauza T-161/09)

(2009/C 153/87)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ilink Kommunikationssysteme GmbH (Berlin, Germania) (reprezentant: B. Schütze, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 5 februarie 2009 în cauza R 1849/2007-2 și

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „ilink" pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 38 și 42

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ([1])), în măsura în care marca solicitată prezintă caracterul distinctiv cerut și nu este necesar să rămână disponibilă.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2009 — Kitou/ Autoritatea europeană pentru protecția datelor

(Cauza T-164/09)

(2009/C 153/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Erasmia Kitou (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Autoritatea europeană pentru protecția datelor

Concluziile reclamantei

— Constatarea inaplicabilității Regulamentului nr. 1049/2001/CE;

— în subsidiar, constatarea unei erori de drept în aplicarea coordonată a Regulamentelor nr. 1049/2001/CE și 45/2001/CE;

— pe cale de consecință, anularea Deciziei AEPD 2008-0600;

— constatarea faptului că cererea de acces la documentul în cauză nu respectă condițiile impuse prin Regulamentul nr. 45/2001;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Autorității europene pentru protecția datelor prin care s-a constatat că divulgarea, în cursul unei proceduri judiciare naționale, a anumitor date privind carierea reclamantei în cadrul Comisiei Comunităților Europene nu încălcă Regulamentele nr. 45/2001 ([1]) și 1049/2001 ([2]).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele:

— decizia atacată este nefondată, în măsura în care se întemeiază pe Regulamentul nr. 1049/2001, care nu s-ar aplica în speță, întrucât cererea de acces nu are ca obiect un document în sensul Regulamentului nr. 1049/2001, ci exclusiv date personale;

— chiar presupunând că Regulamentele nr. 45/2001 și 1049/2001 s-ar aplica coordonat în speță, pârâta le-a aplicat în mod greșit, considerând că cerințele impuse de Regulamentul nr. 45/2001 în privința prelucrării datelor cu caracter personal nu s-ar aplica decât în cazul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul la documente;

— pârâta nu a respectat prevederile Regulamentului nr. 45/2001, în măsura în care cererea de acces nu are ca obiect un document și nu se întemeiază pe niciuna dintre condițiile de legitimitate a prelucrării de date prevăzute la articolul 5 din Regulamentul nr. 45/2001.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2009 — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener și Shanghai Prime Machinery/Consiliul

(Cauza T-170/09)

(2009/C 153/89)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener (Shanghai, China) și Shanghai Prime Machinery (Shanghai, China) (reprezentanți: K. Adamantopoulos și Y. Melin, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantelor

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care:

— nu respectă termenul de trei luni pentru comunicarea concluziilor anchetei privind tratamentul ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, încălcând al doilea paragraf al articolului 2 alineatul (7) litera (c),

— respinge fără justificare cererea reclamantelor de acordare a unui tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață, încălcând prima parte a primei liniuțe de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază,

— respinge fără justificare cererea reclamantelor de acordare a unui tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață, încălcând a doua parte a primei liniuțe de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază,

— concluziile acestuia sunt întemeiate pe informații insuficiente, încălcând obligația de a examina cu atenție și imparțialitate toate aspectele relevante ale fiecărui caz individual, astfel cum garantează dreptul comunitar în procedurile administrative,

— impune producătorilor exportatori care solicită să li se acorde tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață o sarcină a probei ce încalcă principiile generale de drept comunitar, în special principiul bunei administrări,

— încalcă articolul 1 alineatele (1) și (2), articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolul 5, articolul 6, articolul 8, articolul 10 alineatul (1), articolul 11 și articolul 15 din regulamentul de bază antisubvenții, întrucât utilizează respingerea cererii de acordare a unui tratament ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață pentru a compensa subvențiile,

— nu operează o ajustare a diferențelor despre care s-a demonstrat că afectează comparabilitatea prețurilor, încălcând articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază,

— nu motivează menținerea respingerii cererii de acordare a unui tratament ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, încălcând articolul 253 CE,

— concluziile acestuia sunt întemeiate pe o procedură care încalcă dreptul fundamental la apărare al reclamantelor, împiedicându-le să conteste efectiv anumite constatări esențiale pentru calcularea taxelor și soluția la care s-a ajuns în urma anchetei;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele urmăresc să obțină anularea regulamentului atacat întemeindu-se pe următoarele motive:

Prin primul motiv, reclamantele susțin că al doilea subparagraf al articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază a fost încălcat întrucât decizia privind acordarea unui tratament ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață („TEP") a fost comunicată după expirarea termenului de trei luni stabilit la acest articol și după ce Comisia a obținut toate informațiile esențiale pentru a calcula marja de dumping a reclamantelor.

Prin al doilea motiv, reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă prima liniuță de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, întrucât respinge cererea reclamantelor de acordare a TEP deși reclamantele demonstraseră că iau deciziile comerciale ținând seama numai de semnalele pieței, fără ca statul să intervină. În opinia reclamantelor, regulamentul atacat nu identifică niciun element care să indice vreo intervenție a statului înainte, în timpul sau după perioada de anchetă. Mai mult, reclamantele susțin, prin al treilea motiv, că regulamentul atacat încalcă prima liniuță de la articolul 2 alineatul (7) litera (c), întrucât respinge cererea reclamantelor de acordare a TEP după ce acestea au îndeplinit sarcina probei și au demonstrat că costurile celui mai important factor de producție reflectă valorile de piață.

Prin al patrulea motiv, reclamantele afirmă că situația de fapt din speță nu a fost examinată cu atenție și imparțialitate. Mai precis, constatarea potrivit căreia prețul materiilor prime în China era denaturat din cauza subvențiilor, care a fost utilizată pentru a motiva concluzia că reclamantele nu au achiziționat principalul factor de producție la prețul pieței, este întemeiată pe informații insuficiente, iar Comisia nu a apreciat în mod corect probele privind sectorul siderurgic din China.

Prin al cincilea motiv, reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă principiile generale de drept comunitar și în special principiul bunei administrări, proclamat și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât le-a impus o sarcină a probei derezonabilă pentru a demonstra că prevalau condițiile unei economii de piață, astfel cum impune articolul 2 alineatul (7) litera (b).

Prin al șaselea motiv, reclamantele afirmă că regulamentul atacat încalcă regulamentul de bază antisubvenții, întrucât utilizează respingerea cererii de TEP pentru a compensa subvenții, luînd astfel măsuri care nu puteau fi adoptate decât prin regulamentul de bază antisubvenții, după efectuarea unei anchete.

Prin al optulea motiv, reclamantele susțin că nu există o bază legală pentru respingerea cererii de ajustare la valoarea normală, respingere întemeiată pe argumentul că prețul materiilor prime este denaturat, contrar motivelor expuse de instituția Comunitară pentru a respinge cererea de ajustare formulată potrivit articolului 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază.

Prin al nouălea motiv, reclamantele susțin că în concluziile definitive care propun impunerea unor măsuri definitive, Comisia se limitează la a parafraza și a repeta același argument cu cel din concluziile documentului privind TEP, fără a analiza probele prezentate și fără a motiva respingerea. Mai mult, reclamantele afirmă că regulamentul atacat nu conține nicio motivare pentru confirmarea respingerii probelor prezentate de reclamante.

În sfârșit, prin ultimul motiv, reclamantele arată că dreptul lor la apărare a fost încălcat, întrucât nu au avut acces la informații esențiale privind calcularea valorii normale și a marjelor de dumping.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2009 — Gem-Year și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Consiliul

(Cauza T-172/09)

(2009/C 153/90)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gem-Year Industrial Co. Ltd și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (reprezentanți: K. Adamantopoulos și Y. Melin, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care:

  — încălcând articolul 5 alineatele (1) și (4) din regulamentul de bază, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a situației de fapt concluzionând că producătorii comunitari care au depus plângere aveau calitate de a acționa,

  — încalcă articolul 1 alineatele (1), (2) și (4) și articolul 2 alineatul (8), precum și articolul 5 alineatele (2) și (10) din regulamentul de bază, impunând taxe antidumping asupra unor diferite produse,

  — încalcă articolul 3 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază prin faptul că, în temeiul unei erori vădite de apreciere a situației de fapt din speță, consideră că industria comunitară a suferit un prejudiciu material,

  — respinge fără justificare cererile producătorilor exportatori chinezi de acordare a unui tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață, încălcând a doua parte a primei liniuțe de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază,

  — încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (c), astfel cum a fost interpretat conform Acordului OMC și alineatului 15 din Protocolul de aderare a Chinei la OMC, prin faptul că a respins cererea producătorilor din industria elementelor de fixare de acordare a unui tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață întemeindu-se pe situația din altă industrie,

  — concluziile acestuia sunt întemeiate pe informații insuficiente, încălcând obligația de a examina cu atenție și imparțialitate toate aspectele relevante ale fiecărui caz individual, astfel cum garantează dreptul comunitar în procedurile administrative,

  — încalcă articolul 1 alineatele (1) și (2), articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolul 5, articolul 6, articolul 8, articolul 10 alineatul (1), articolul 11 și articolul 15 din regulamentul de bază antisubvenții, întrucât utilizează respingerea cererii de acordare a unui tratament ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață pentru a compensa subvențiile;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamantele urmăresc să obțină anularea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză ([1]) întemeindu-se pe următoarele motive:

Reclamantele susțin că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a situației de fapt concluzionând că întreprinderile care au depus plângere aveau calitate de a acționa potrivit articolului 5 alineatele (1) și (4) din regulamentul de bază ([2]), în condițiile în care ar fi trebuit să țină seama de marja de eroare din statisticile pe care le-a utilizat pentru a calcula producția comunitară totală și ar fi trebuit să corecteze această valoare în consecință. În plus, reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă articolul 1 alineatele (1), (2) și (4), articolul 2 alineatul (8), precum și articolul 5 alineatele (2) și (10) din regulamentul de bază, impunând taxe antidumping asupra unor diferite produse, deși o anchetă antidumping nu poate privi decât un singur produs. În continuare, reclamantele afirmă că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a situației de fapt din speță și a încălcat articolul 3 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază întrucât a concluzionat, la considerentul (161) al regulamentului atacat, că industria comunitară a suferit un prejudiciu material, în condițiile în care această concluzie nu este întemeiată decât pe un indicator negativ de prejudiciu, pe o concluzie contradictorie și pe mai multe evaluări întemeiate pe speculații.

Reclamantele susțin de asemenea că regulamentul atacat încalcă a doua parte a primei liniuțe de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prin faptul că respinge cererile producătorilor exportatori chinezi de acordare a unui tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață pentru motivul că costurile celui mai important factor de producție nu reflectau prețurile internaționale nedenaturate de pe piață, în condițiile în care acest articol impune societăților care solicită să li se acorde tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață numai să dovedească faptul că achiziționează principalul factor de producție la prețul pieței.

În plus, reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (c), astfel cum a fost interpretat conform Acordului OMC și alineatului 15 din Protocolul de aderare a Chinei la OMC, prin faptul că a respins cererea producătorilor din industria elementelor de fixare de acordare a unui tratament ca societăți care funcționează în condițiile unei economii de piață întemeindu-se pe situația din altă industrie. Mai mult, în opinia reclamantelor, concluziile din regulamentul atacat sunt întemeiate pe informații insuficiente, încălcând obligația de a examina cu atenție și imparțialitate toate aspectele relevante ale fiecărui caz individual, astfel cum garantează dreptul comunitar în procedurile administrative.

În sfârșit, reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă articolul 1 alineatele (1) și (2), precum și articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază antisubvenții ([3]), prin faptul că nu a stabilit dacă subvențiile constatate în cursul anchetei antidumping erau erau subvenții astfel cum sunt definite în aceste articole, cu alte cuvinte, că au existat contribuții financiare, că acestea erau specifice, că acordau un avantaj și că rezulta așadar un prejudiciu pentru industria comunitară. În mod similar, potrivit reclamantelor, Comisia nu a analizat deloc prejudiciul, conform articolului 8 din regulamentul de bază antisubvenții, nici nu a calculat avantajele conferite beneficiarului, astfel cum impun articolele 5 și 6 din regulamentul menționat. În plus, reclamantele afirmă că nu au fost urmate de către Comisie procedurile prevăzute la articolul

10 alineatul (1) și la articolul 11 și că aceasta nu a stabilit întemeindu-se pe fapte existența unor subvenții în compensație și a prejudiciului rezultat astfel, după cum impune articolul 15 din regulamentul de bază antisubvenții, întrucât utilizează respingerea cererii de acordare a unui tratament ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață pentru a compensa subvențiile.

(1) JO L 29, p. 1.
(2) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1).
(3) Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 288, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 180).

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Complejo Agrícola/Comisia

(Cauza T-174/09)

(2009/C 153/91)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Complejo Agrícola, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: A. Menéndez Menéndez și G. Yanguas Montero, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Declararea prezentei acțiuni drept admisibilă;

— anularea în parte a articolului 1, în legătură cu anexa 1, din Decizia 2009/95/CE a Comisiei Europene din 12 decembrie 2008 (1), în ceea ce privește declararea „Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz" (codul ES 6120015) ca sit de importanță comunitară (denumit în continuare „SIC Acebuchales") și restabilirea completă a exercițiului dreptului de proprietate al COMPLEJO AGRÍCOLA asupra părții din exploatația agricolă care nu reunește valorile ecologice cerute pentru a fi selectată ca sit de importanță comunitară (denumit în continuare „SIC");

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia atacată în prezenta procedură se aprobă a doua listă actualizată a siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneană, potrivit dispozițiilor articolului 4 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (2). Printre SIC selecționate și menținute în decizia atacată figurează SIC Acebuchales cu o suprafață de 26 475,31 hectare și cu următoarele coordonate: longitudine 5° 57′ 4″ W și latitudine 36° 24′ 2″.

În temeiul deciziei atacate, o suprafață de 1 759 de hectare din exploatația agricolă aflată în proprietatea reclamantei (denumită în continuare „exploatația agricolă") a fost inclusă în SIC Acebuchales. De la declararea SIC Achebuchales, acestei suprafețe de teren i se aplică, în mod automat, regimul juridic de protecție prevăzut la articolul 6 alineatele (2), (3) și (4) din Directiva 92/43. Acest regim juridic limitează posibilitățile de uz și de folosință ale reclamantei privind partea din exploatație inclusă în SIC Acebuchales.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta invocă următoarele motive:

— cu ocazia determinării perimetrului SIC Acebuchales, care privește exploatația agricolă a reclamantei, Comisia a săvârșit un abuz rezultând din aplicarea eronată a criteriilor prevăzute la anexele I, II și III la Directiva 92/43;

  Astfel cum arată raportul de mediu întocmit de societatea de consultanță pe probleme de mediu Istmo'94, 877 de hectare din cele 1 759 de hectare ale exploatației agricole vizate de SIC Achebuchales nu îndeplinesc condițiile ecologice cerute de Directiva 92/43 pentru a face parte dintr-o zonă SIC. Rezultă din aplicarea eronată, de către Comisie, a criteriilor din anexa III la Directiva 92/43 că o mare parte a terenurilor lipsite de valoare ecologică pe care le posedă reclamanta este declarată SIC, determinând, mai mult, o încălcare a principiilor proporționalității și legalității din dreptul comunitar;

— a avut loc o limitare nejustificată și disproporționată a posibilităților de uz și de folosință inerente dreptului de proprietate al reclamantei cu privire la zonele din exploatația sa agricolă vizate de SIC Acebuchales lipsite de valoare ecologică;

— reclamanta nu a avut ocazia să participe la procedura de selectare a SIC Achebuchales, nici măcar de a fi informată cu privire la existența acestuia, înainte de publicarea deciziei atacate, cu încălcarea principiilor referitoare la dreptul de a fi ascultat și la securitatea juridică.

(1) Decizia Comisiei din 12 decembrie 2008 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a unei a doua liste actualizate a siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneană [notificată cu numărul C (2008) 8049] (JO L 43, p. 393).
(2) JO L 59, p. 63, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Acțiune introdusă la 6 mai 2009 — Government of Gibraltar/Comisia

(Cauza T-176/09)

(2009/C 153/92)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Government of Gibraltar (reprezentanți: D. Vaughan, QC, și M. Llamas, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei 2009/95/CE în măsura în care extinde ES6120032 la ape teritoriale britanice ale Gibraltarului (atât în interiorul, cât și în exteriorul UKGIB0002) și la o zonă de mare liberă;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant și a celorlalte cheltuieli de judecată legate de această procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită anularea în parte a Deciziei 2009/95/CE a Comisiei din 12 decembrie 2008 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a unei a doua liste actualizate a siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneeană [notificată cu numărul C(2008) 8049] ([1]), în măsura în care desemnează situl ES6120032 „Estrecho Oriental" drept incluzând apele teritoriale ale Gibraltarului (atât în interiorul, cât și în exteriorul UKGIB0002) și o zonă de mare liberă.

În susținerea cererii, reclamantul invocă patru motive.

În primul rând, reclamantul susține că decizia atacată încalcă Tratatul CE deoarece:

— Comisia a săvârșit erori vădite de drept prin faptul că, încălcând articolul 299 CE, a desemnat un teritoriu al unui stat membru, apele teritoriale britanice ale Gibraltarului, ca făcând parte din alt stat membru, Spania;

— decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 3 alineatul (2) și a articolului 4 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE ([2]) și cu încălcarea vădită a scopului acestei directive, întrucât atribuie statutul de „sit de importanță comunitară" unei mari părți a sitului ES6120032 care nu este teritoriu spaniol și care aparține altui stat membru și, cu încălcarea flagrantă a articolului 2 din aceeași directivă, unei părți din marea liberă, care nu face parte din teritoriul european al statelor membre și asupra căreia Spania nu își exercită și nu își poate exercita jurisdicția sau suveranitatea;

— cuprinde o eroare de drept întrucât acordă statutul de „sit de importanță comunitară" și impune obligațiile care decurg din Directiva 92/43/CE unor părți din ES6120032, aflat sub suveranitate spaniolă, care se suprapun cu UKGIB0002, aflat sub suveranitatea Regatului Unit, ajungându-se astfel la aplicarea a două sisteme separate și distincte în domeniul juridic, penal, administrativ și de control;

— a fost adoptată cu încălcarea articolului 300 alineatul (7) CE și a prevederilor părții XII a Convenției Națiunilor Unite privind dreptul maritim din 1982 (UNICLOS), a Convenției de la Barcelona privind protecția Mării Mediterane din 1976 și a Protocolului din 1995 al acestei convenții, în măsura în care obligă Spania să respecte aceleași obligații privind mediul în partea din apele teritoriale britanice ale Gibraltarului inclusă în ES6120032 ca și cele pe care trebuie să le respecte Regatul Unit/Gibraltar în aceeași zonă.

În al doilea rând, reclamantul susține că decizia atacată este afectată de o eroare vădită în aprecierea faptelor care a determinat o aplicare improprie a legii de către Comisie și la încălcări ale Tratatului CE, fiind bazată pe informații false și înșelătoare.

În al treilea rând, reclamantul afirmă că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului securității juridice prin faptul că efectul automat al desemnării „suprapuse" a siturilor este aplicarea a două sisteme juridice (legislația Gibraltarului și a Spaniei de transpunere a Directivei 92/43/CEE) în aceeași zonă și în același scop.

În subsidiar, reclamantul susține că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiilor cuprinse în articolele 2, 3, 89 și a articolului 137 alineatul (1) UNICLOS care fac parte din dreptul internațional cutumiar. Tot în subsidiar, reclamantul afirmă că decizia, în măsura în care include ES6120032 în apele teritoriale britanice ale Gibraltarului, încalcă principiul de drept internațional cutumiar conform căruia apele teritoriale se extind pe cel puțin trei mile marine.

([1]) JO 2009, L 43, p. 393.

([2]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Acțiune introdusă la 11 mai 2009 — Spa Monopole/OAPI — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Cauza T-183/09)

(2009/C 153/93)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (reprezentanți: L. De Brouwer, E. Cornu și O. Klimis, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Club de Golf Peralada, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 martie 2009 în cauzele conexate R 1231/2005-4 și R 1250/2005-4 și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „WINE SPA", înregistrată pentru produse și servicii din clasele 3, 5, 16, 24, 25 și 42

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mai multe înregistrări naționale, internaționale și comunitare ale mărcii „SPA” pentru produse și servicii din clasele 3, 32 și, respectiv, 42; înregistrarea internațională și pentru Benelux a mărcii „LES THERMES DE SPA” pentru produse și servicii din clasele 3 și 42; înregistrarea germană a mărcii „SPA MONOPOLE S.A. SPA” pentru produse din clasa 3; S.A. SPA Monopole, Compagnie fermière de Spa, pe scurt S.A. Spa Monopole N.V., societate pe acțiuni, denumirea societății protejată în Belgia; Les Thermes de Spa, Place Royale 2, 4900 Spa, Belgia, denumire comercială protejată în Belgia

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și respinge opoziția în totalitate

Motivele invocate: încălcarea articolului 75 a doua teză și a articolului 76 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 ([1]) al Consiliului întrucât decizia camerei de recurs a fost pronunțată cu încălcarea principiului dreptului la un proces echitabil, cât și cu încălcarea principiului contradictorialității; încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs și-a întemeiat aprecierea privind caracterul distinctiv al mărcii anterioare „SPA” pe elemente eronate și nestabilite și nu a examinat similitudinea mărcilor în conflict în ce privește produsele pentru care acestea au fost înregistrate sau depuse. În sfârșit, camera de recurs nu a examinat dacă utilizarea mărcii comunitare în discuție era susceptibilă de a procura un profit necuvenit sau dacă aducea atingere caracterului distinctiv sau renumelui mărcii anterioare „SPA”, încălcând astfel articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — Roche/Consiliul și Comisia

(Cauzele conexate T-142/94 și T-143/94) ([1])

(2009/C 153/94)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 174, 25.6.1994.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 8 mai 2009 — Opus Arte UK/OHMI — ARTE (OPUS ARTE)

(Cauza T-170/07) ([1])

(2009/C 153/95)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 170, 21.7.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — Comisia/Eurgit și Cirese

(Cauza T-470/08) ([1])

(2009/C 153/96)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 327, 20.12.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 4 mai 2009 — Rundpack/OAPI (Reprezentarea unui pahar fără picior)

(Cauza T-503/08) ([1])

(2009/C 153/97)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 44, 21.2.2009.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 27 martie 2009 — B/Parlamentul European

(Cauza F-26/09)

(2009/C 153/98)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: B (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Condamnarea Parlamentului la plata către reclamant a sumei de 12 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciilor suferite, pe de o parte, din cauza hărțuirii morale și profesionale la care a fost victimă și, pe de altă parte, din cauza absenței unei anchete administrative interne efectuată de către un organism independent.

Concluziile reclamantului

— Condamnarea Parlamentului la plata către reclamant a sumei de 12 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciilor (prejudiciu moral, atingere adusă reputației politice și carierei, atingere adusă demnității și sănătății) pe care le-a suferit, pe de o parte, din cauza hărțuirii morale și profesionale la care a fost victimă în timpul perioadei de repartizare în cadrul Parlamentului și, pe de altă parte, din cauza absenței unei anchete administrative interne efectuată de către un organism independent.

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Časta/Comisia

(Cauza F-40/09)

(2009/C 153/99)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Radek Časta (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Tahotná, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, cererea de anulare a deciziei EPSO de a nu îl admite pe reclamant la probele orale ale concursului general EPSO/AD/107/07-LAW, deoarece nu îndeplinește condiția privind experiența de 3 ani într-un post de conducere. Pe de altă parte, obligarea pârâtei să plătească reclamantului o sumă de bani, pentru repararea prejudiciului material și moral pe care l-a suferit

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei AIPN nr. R/45715/08 din 22 decembrie 2008;

— obligarea pârâtei să plătească reclamantului suma de 20 000 de euro, pentru repararea prejudiciului material și moral, majorată cu dobânzi de întârziere începând din data de 9 iunie 2008 și până în cea de a 15 zi care urmează datei la care hotărârea a rămas definitivă;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2009 — Lebedef-Caponi/Comisia

(Cauza F-45/09)

(2009/C 153/100)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului asupra evoluției carierei întocmit în privința reclamantei pentru anul 2007

Concluziile reclamantei

— Anularea raportului asupra evoluției carierei întocmit în privința reclamantei pentru perioada 1 ianuarie 2007 — 31 decembrie 2007;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 mai 2009 — Fries Guggenheim/CEDEFOP

(Cauza F-47/09)

(2009/C 153/101)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Eric Mathias Fries Guggenheim (Liège, Belgia) (reprezentant: L. Lucas, avocat)

Pârât: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (CEDEFOP)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei CEDEFOP de a nu de a nu prelungi contractul de agent temporar al reclamantului și, dacă nu este reintegrat, obligarea pârâtului la plata de daune interese către acesta pentru repararea prejudiciului moral suferit

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei din 7 iulie 2008 a CEDEFOP de a nu prelungi contractul reclamantului și prin care se confirma faptul că angajarea sa lua sfârșit la 15 octombrie 2008;

— Anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei din 18 iulie 2008 a CEDEFOP de confirmare a primei decizii, în urma scrisorii din 9 iulie 2008 a reclamantului și a ședinței din 17 iulie 2008 cu reprezentanții personalului;

— obligarea CEDEFOP la plata către reclamant, dacă nu este reintegrat, a unor daune interese pentru repararea prejudiciului moral, al căror cuantum va fi estimat de Tribunal;

— să permită reclamantului, dacă consideră necesar, evaluarea prejudiciului;

— obligarea CEDEFOP la plata cheltuielilor de judecată.

RECTIFICĂRI

Rectificarea comunicării din Jurnalul Oficial privind cauza T-126/09

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 129 din 6 iunie 2009, p. 18)

(2009/C 153/102)

Comunicarea din JO privind cauza T-126/09, Republica Italiană/Comisia și EPSO, se va citi după cum urmează:

„**Acțiune introdusă la 24 martie 2009 — Italia/Comisia și EPSO**

(Cauza T-126/09)

(2009/C 129/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâte: Comisia Comunităților Europene și Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Concluziile reclamantei

— Anularea anunțului de concursuri (AD 5) EPSO/AD/144/09 (sănătate publică), EPSO/AD/145/09 (igienă alimentară — politici și legislație), EPSO/AD/146/09 (igienă alimentară — inspecție, audit și evaluare) pentru recrutarea a 35, 40 și, respectiv 55 de administratori (AD 5) de naționalitate bulgară, cehă, cipriotă, estonă, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, poloneză, română, slovacă, slovenă în domeniul sănătății publice.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-166/07, Italia/Comisia.”

2009/C 153/96 Cauza T-470/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — Comisia/Eurgit și Cirese 50

2009/C 153/97 Cauza T-503/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 4 mai 2009 — Rundpack/OAPI (Reprezentarea unui pahar fără picior) 50

Tribunalul Funcției Publice

2009/C 153/98 Cauza F-26/09: Acțiune introdusă la 27 martie 2009 — B/Parlamentul European 51

2009/C 153/99 Cauza F-40/09: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Časta/Comisia 51

2009/C 153/100 Cauza F-45/09: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2009 — Lebedef-Caponi/Comisia 51

2009/C 153/101 Cauza F-47/09: Acțiune introdusă la 7 mai 2009 — Fries Guggenheim/CEDEFOP 52

Rectificări

2009/C 153/102 Rectificarea comunicării din Jurnalul Oficial privind cauza T-126/09 (JO C 129, 6.6.2009, p. 18) 53

RO

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:
- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: http://europa.eu

Oficiul pentru Publicații
Publications.europa.eu

OFICIUL PENTRU PUBLICAȚII OFICIALE ALE COMUNITĂȚILOR EUROPENE
L-2985 LUXEMBURG

RO